

SADOVI JESENI

Z nekaterih dvorišč v starem Trzinu se v teh jesenskih dneh suklja dim iz koflov za kuhanje žganja, po cevkah pa se počasi cedita blina in nato žganje. Par trzinskih gospodarjev se še drži tradicije in vsako jesen skuha po nekaj litrov žganja »za moč« in za hude dni, predvsem pa zato, da sadje ne gre v nič. Pri nekaterih hišah tudi še stiskajo mošt iz sadja, saj je po sadovnjakih še vedno dosti jabolk in hrušk, ki bi ob obilici mikavnega sadja po veletrgovinah drugače kar segnilo. Tudi polja v okolici Trzina se počasi praznijo in gola strnišča vse bolj odločno že napovedujejo prihod zime. Za poljedelce in sadjarje je jesen prazničen čas, čas spravila plodov celoletnega dela.

Drugi jesen zdaj občutimo bolj kot vesel čas trgatev, sprehodov med pisanim jesenskim listjem, kot čas nabiranja kostanja in gob, pripravljavanja ozimnic in toplejše garderobe. Za večino pa je jesen, če nam jo ne zagode narava, še vedno čas veselja nad plodovi minulega dela. Pogosto tudi v človeškem življenju označimo obdobja, ki so podobna letnim časom v naravi. Jesen naj bi bil tisti čas, ko se človek umakne iz aktivnega življenja, a je še dosti čil, da lahko sproščeno uživa v plodovih svojega dela. Nerodno je, da ljudje večinoma nismo zadovoljni samo s tistim, kar že imamo, kar smo dosegli, ampak želimo še več.

Zato nekateri svoje jesensko obdobje odganjajo, se trudijo zadržati poletje. Še naprej hočejo biti aktivni, doseči še to in še več, a čas je neusmiljen. Na lepem se lahko znajdejo v zimi, ko pešajo moči in prihajajo bolezenske nadloge. Takrat je poletja nepreklicno konec, in marsikdo se takrat vpraša: »Ja, kje pa je bila moja jesen? Kako da nisem užival v plodovih svojega dela? Zdaj bi rad, a ne morem...« Prav zato je prav, da človek spoštuje zakone narave in se jim podredi.

V življenju občine pa so življenjska obdobja drugačna. Če poenostavimo, lahko znamo štiri letne čase in pravzaprav dve delovni obdobji. Pomlad in jesen sta običajno obdobji, ko na občinah hitijo uresničevati načrte in naložbe. Poletje in zima pa sta nekoliko bolj mirni obdobji, saj je delo na občinah poleti zaradi dopustov pogosto ohromljeno, pozimi pa razmere na terenu največkrat ne dovoljujejo velikih posegov. Zaradi zapletene zakonodaje in dolgotrajnih postopkov pridobivanja dovoljenj pa se zdaj marsikje pomlad spremeni v čas živahnega, a očem občanov manj vidnega birokratskega dela, med poletnimi meseci se nekako iztečejo roki za pridobitev vseh dovoljenj, in potem jeseni lahko krepkeje poprimejo in začno z deli tudi na terenu. Ker pa vse naložbe niso majhne, se potem dela zavlečejo še v druga obdobja, najpogosteje še v pomlad naslednjega leta, tako da smo ob koncu poletja oz. začetku šolskega leta marsikje priče številnim otvoritvam in predajam namenu novih pridobitev v občinah.

V zadnjem času smo tako novinarji tekali od ene otvoritve do druge in moram reči, da je bilo pri sosedih kar dosti narejenega. Kako pa pri nas? Predstavniki občine so slavnostno predali namenu prenovljeno atletsko stezo na šolskem igrišču, mojstri pa so v teh dneh začeli postavljati tudi fontano pred Centrom Ivana Hribarja. Državna direkcija je začela preurejati križišče pred gasilskim domom, zabeležili pa smo tudi par novosti pri zasebnih podjetjih. Nepoučen človek bi mislil, da drugače vlada zatišje. Lahko pa bi rekli, da gre pravzaprav za zatišje pred viharjem, saj je občina že tako rekoč v nizkem štartu, če si izraz izposodimo pri športnikih, za začetek ene največjih naložb v svoji zgodovini - gradnje doma za ostarele. Začetek sicer odlagajo vedno novi birokratski zapleti, vendar naj bi ta naložba vseeno kmalu stekla. Na občini ob tem opozarjajo, da jim je nova zakonodaja precej porezala peruti na investicijskem področju, vseeno pa se nekateri s strahom sprašujejo, če zdaj zaradi gradnje doma za ostarele občina nekaj časa ne bo imela denarja za zadovoljevanje drugih želja. Na občini zatrjujejo, da bodo druge obveznosti občine korektno in kakovostno izpolnjevali še naprej, da pa bo treba z željami po drugih prepotrebni objektih počakati na vrsto. Verjetno pa želja in čakajočih ni malo. Prav bi bilo, da bi ta vrstni red čimprej določili in da bi priprave, kjer se lahko že začno, kar čim prej začeli. Le tako lahko računamo na obilnejše jesenske plodove ob naslednjih občinskih jesenih.

Urednik

ODSEV

glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik:
Miro Štebe

Tel.: 564 11 54, gsm: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Emil Pevec, Meta Železnik, Joži Valenčak,
Franci Banko, Tone Ipavec, Zoran Rink,
Jasna Paladin, Miha Pavšek, Mirjam Štih,
Andrej Zupanc, Nuša Matan
in urednik fotografije Jože Seljak

Tehnično urejanje in tisk:

GRAFIKA 2000 d.o.o.,
Kersnikova 6, Dob, 1230 Domžale

Trženje:

Mateja Erculj

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: 1.500 izvodov

Reklamacije glede dostave Odseva:
Zoran Pejić, tel.: 041 386 285

Glasilo izhaja enkrat mesečno
in ga brezplačno prejema
vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408 - 4902

Slika na naslovnici

Sadovi zlate jeseni.

(Foto: Jože Seljak)

**Gradivo za
septembrsko
številko
Odseva
oddajte
najkasneje
do**

**5.
novembra
2007**

Telefonske številke občine Trzin so:

01/564 45 43, 01/564 45 44,

in 01/564 45 50

Številka faksa je:

01/564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8 - 14

sreda 8 - 13 in 14 - 18

petek 8 - 13

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih
v občini Trzin so vam na voljo tudi v
občinskem informativnem središču
na Ljubljanski cesti 12/f
oziroma na telefonski številki
01/564 47 30.

Kaj se dogaja

Na občini veliko dela

Na vprašanje g. županu Antonu Peršaku, kaj se zdaj dogaja na občini, nam je zatrdil, da se na občini, tako kot vsako jesen, dogaja zelo veliko, saj je to čas, ko si vse občine pred koncem leta v kar največji meri prizadevajo uresničiti načrte, ki so predvideni v njihovem letnem programu in še zlasti v proračunu. Seveda pa se pri tem trzinska, kot tudi vse druge občine, spopada s številnimi težavami, še zlasti, ker se v zadnjih letih zelo pogosto spreminja zakonodaja. Nemalokrat se zgodi, da naročajo projekte v skladu z zakonodajo, ko jih pripravljajo, pa se zakonodaja spremeni, in je treba tudi pogoje spremeniti. Tako imajo zdaj zelo veliko dela s spremenjenimi, predvsem ostrejšimi pogoji za pridobivanje gradbenega dovoljenja za oddelek doma za ostarele občane, ki bi ga v Trzinu že morali začeti graditi. Ko so bili leta 1996, še v občini Domžale, sprejeti ureditveni načrti za to območje, so bili pogoji drugačni, zdaj pa državna uprava zahteva izpolnjevanje spremenjenih, ostrejših in novi zakonodaji prilagojenih pogojev. To je tudi eden od razlogov, zakaj začetek gradnje doma za ostarele zamuja.

Težave z oblikovanjem proračuna

G. župan ima zdaj še zlasti veliko dela s pripravljanjem proračuna. Ker država po novem od občin terja oblikovanje proračunov za dve leti naprej, se župan zdaj trudi s kar tremi proračuni naenkrat. Izoblikovati mora rebalans letošnjega proračuna, saj so se finančne razmere čez leto spreminjale, ob tem pa mora sestaviti še proračun za leti 2008 in 2009. Neredko se zgodi, da sprememba pogojev financiranja v tem letu lahko vpliva tudi na finančne načrte v naslednjem ali celo še v naslednjih dveh letih, zato bi bilo prav, da bi vse tri proračune obravnavali kar v enem svežnju. To so na občini tudi nameravali, vendar pa so namero preprečile bolezni v občinski upravi. Župan je ostal tako rekoč sam, brez pomoči pri finančnih zadevah, in mora prav vse opraviti kar sam. Gre za res garaško delo, saj so proračuni pravzaprav najpomembnejši dokumenti občinske politike. Pri denarju se vse začne in konča! Zaradi preobremenjenosti z delom in ker fizično v sedanjih razmerah ni mogoče sestaviti vseh treh proračunov naenkrat, je župan predlagal, da bo občinski svet na okto-brski seji obravnaval samo rebalans letošnjega proračuna, takoj nato, v začetku novembra, pa še proračun naslednjega leta in predlog za leto 2009. Svetniške skupine so dobrohotno sprejele županovo prošnjo, da obravnavo te problematike razdelijo na dva dela.

Program naložb z zamikom

Župan je zatrdil, da program naložb, ki jih občina v skladu s svojo strategijo načrtuje za prihodnje, ostaja enak, vendar bo treba na uresničitev nekaterih načrtov počakati nekoliko dlje. Še vedno namreč ni znano,

Vabilo na komemoracijo

Obveščamo vse občane, da bo komemoracija ob dnevu mrtvih pri spomeniku padlih v NOB pred Osnovno šolo Trzin v petek, 26. 10., ob 16. uri.

Združenje borcev za vrednote
NOB Občine Trzin

kako bo razsodilo ustavno sodišče v primeru občinske tožbe proti državi zaradi spremenjenega zakona o financiranju občin, ki je, kot je znano, trzinski občini odtegnil skoraj četrtno prihodkov. Po zadnjih napovedih naj bi bila razsodba sodišča znana še v oktobru. To, da si je sodišče vzelo kar precej časa za razsodbo, po županovem mnenju govori, da tožba ni bila neosnovana in da je vredna razmisleka. Občina tako še vedno ne ve, na kolikšne prihodke lahko računa, zato je previdnost pri naložbah umestna. Država je po drugi strani med letom spreminjala tudi svojo odločitev glede okoljskih dajatev zaradi onesnaževanja okolja, ki so za občine zelo pomemben prihodek. Najprej so napovedali, da teh prihodkov ne bo več, potem pa so odločitev za štiri leta spremenili tako, da so to še vedno prihodki občin, vendar pogojni. Občina jih lahko koristi le, če izpelje kakšno naložbo na področju odlagališč, ravnanja z odpadki ali če vlaga v gradnjo čistilnih naprav ali kanalizacije. Če takih naložb nima, mora denar s tega naslova vrniti v državni proračun. Težave povzročajo tudi vedno novi predpisi, s katerimi država vedno znova nalaga dodatne obveznosti občinam. Občinam, ne samo naši, se tako zelo povečujejo tekoči izdatki. Kot primer je župan navedel predpis, da mora občina zagotoviti plače za dodatne spremljevalce otrok, ki so gibalno ali drugače ovirani. Gre sicer za lepo, humano gesto, vendar ker je predpis pavšalno prirejen predvsem večjim ruralnim okoljem, je za majhno občino, kot je naša, to, da mora zagotoviti denar za takšne spremljevalce v treh ali štirih primerih, kar velik strošek. Ob takih nepričakovanih, med letom uvedenih spremembah pa je težko načrtovati in sestavljati proračune.

Ureditev Ljubljanske ceste

Projektant, ki pripravlja načrte za posodobitev Ljubljanske ceste od križišča z Mlakarjevo ulico do Pšate, ima velike težave predvsem z iskanjem ustrezne prometne rešitve priključevanja na Ljubljansko s stranskih cest pri mostu preko Pšate in pred trgovino Zastopnik. Računali so, da bodo s posodabljanjem Ljubljanske ceste začeli že letos, vendar je projekt ob prvi reviziji naletel na zelo ostre kritike. Na občini se spominjajo izkušenj iz časov krajevne skupnosti, da prometa po ulici Za hribom ni mogoče enostavno zapreti. Ljudje so takrat ovire na cesti preprosto odri-nili s cestišča, zato bo ulica za hribom še naprej dovozna cesta. Ker želijo v križišču ob mostu ob tem zagotoviti tudi varnost, ta-

Obvestilo kmetom

Vse, ki razmišljate o dodatnem dohodku na kmetiji ali že imate registrirano dopolnilno dejavnost na kmetiji, vabimo na predavanje z delavnico:

Dopolnilne dejavnosti na kmetijah - lažja pot do registracije,

ki bo v torek, 6. novembra, ob 9.00 uri v prostorih
Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici.

Uredba o vrsti dopolnilnih dejavnosti, zlasti na področju negostinskih dejavnosti, in nova pravila na področju živil in njihove predelave nudita lažjo pot do razvoja in registracije dopolnilne dejavnosti na kmetiji. Predavanje v obliki delavnice bosta vodili Marta Kos iz Kmetijskega zavoda Ljubljana in Gabrijela Salobir Vilar iz Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije.

Zbiramo prijave za pridobitev certifikatov (izobrazbe na področju kmetijstva in dopolnilnih dejavnosti na kmetijah: turizem na kmetiji, predelava živil - mleko, meso, ostalo...)

tel: 839 77 69, svetovalka za kmečko družino in dopolnilne dejavnosti na kmetijah, Kmetijski gozdarski zavod Ljubljana.

ko za pešce kot kolesarje in seveda tudi za druge udeležence v prometu, je tamkajšnji prometni klobčič zelo težko rešljiv, saj tudi Pšate ne morejo kar tako prestavljati. Projektant je moral za izdelavo tega dela projekta zamenjati že dva podizvajalca, saj ustreznih rešitev niso našli. Zdaj naj bi končno izdelali načrt, ki bi bil sprejemljiv, vendar se zna zgoditi, da bo ob ponovni reviziji spet naletel na kritike in da ga bo treba ponovno popravljati in dopolnjevati. Vse to pa terjaja dodatni čas.

Poplava povzročila za približno 600.000 EUR škode

Čeprav naša občina ni bila ravno med tistimi, ki so bile najbolj na udaru pobesnelih voda ob septembrskem neurju, škoda, ki jo je narasla voda povzročila v naši občini, niti ni bila tako majhna. Občinska komisija za oceno škode je ocenila, da je škode za pri-

bližno 600.000 evrov; občina računa, da bo vsaj del tega denarja dobila tudi od države. Najbolj posledice poplave čutijo lastniki tistih objektov, ki jim jih je zalila voda, občina pa bo morala poskrbeti za sanacijo spodjedjenih brežin tam, kjer bi lahko voda spodkopala hiše ali mostove. Temelji enega od mostov so namreč kar občutno spodkopani, seveda pa bo treba poskrbeti tudi za temeljitejšo čiščenje brežin in struge, tako da ob podobnih neurjih ne bi prišlo do zastojev v vodi, ki bi lahko povzročili poplave. Sicer pa na občini upajo, da so imeli občani, ki jim je zalilo kleti in druge prostore, svoje objekte ustrezno zavarovane pri zavarovalnicah in da jim bodo te povrnila škodo.

Vračanje naložb v telefonijo

Načeloma naj bi bilo že znano, koliko denarja, ki so ga v preteklosti vlagali v razvoj telefonije, naj bi dobilo nazaj območje nekdanje občine Domžale, vendar pa mora zdaj pravobranilstvo določiti, kolikšen delež pripada posamezni občini. Pri tem ni mogoče uporabljati delitvenega ključa, kakršen je veljal ob delitvi

premoženja nekdanje skupne občine, saj bi bilo to nepravilno. Nekateri občine bi tako dobile več, druge pa manj, kot se je v resnici stekalo denarja v posodabljanje telefonije z njihovega območja. Zdaj je treba raziskati, kolikšne deleže so dejansko prispevala posamezna območja in šele nato bo mogoče ta denar tudi razdeliti.

Volitve za državne svetnike

Bližajo se volitve v novi državni svet in tudi naša občina ima pravo predlagati svojega kandidata, ki naj bi v državnem svetu zastopal lokalne interese svojega območja. Ker pa naj bi bil ta svetnik predstavnik širšega volilnega območja, v katerem so poleg Trzina še sosednje občine, med drugim tudi tri večje, to so Domžale, Kamnik in Litija, bo verjetno na koncu izbran kandidat, ki bo najbolj strankarsko usklajen v teh večjih občinah. Trzinski občinski svet bo na svoji seji, 22. t.m. - to je tik pred iztekom roka, določil, kdo bo trzinski elektor, se pravi predstavnik, ki bo na volilnem zboru našega volilnega območja glasoval za kandidata, ki ga bo podprla večina trzinskih občinskih svetnikov. Lahko pa se zgodi, da bo občinski svet predlagal tudi našega kandidata, ki pa bo imel precej majhne možnosti, da bi uspel.

Za skupno pokrajino z Zasavjem

V zadnjem času je na državni ravni spet v ospredju pozornosti oblikovanje pokrajin. V nekaterih medijih je bilo opaziti nove načrte, po katerih naj bi bila naša občina povezana z večino občin t.i. podjetne regije, s katerimi že zdaj sodeluje, zraven pa so narisane še nekatere zasavske občine. Župan nam je zatrdil, da se stališče občine ni spremenilo od tistega, ki je bil v Odsevu že predstavljen, da pa čakajo na državo, kako bo odločila. Ker bi se pri takšni pokrajini pojavilo vprašanje, kje naj bi bilo njeno središče, pa nam je g. Peršak dejal, da se, podobno kot nekatere druge občine, zavzemajo, da vsa uprava ne bi bila skoncentrirana v enem mestu, ampak naj bi bila smiselno razpršena, tako da bi bil Kamnik na primer središče turistične uprave regije, saj je tam turizem najbolj razvit, Domžale bi bile lahko gospodarsko središče, kmetijstvo bi imelo sedež v litijem ali moravškem območju. Seveda pa je teh možnosti še veliko, in zdaj bi bilo najbolj prav, da država podrobneje predstavi svoje načrte.

Miro Štebe

Protí pomanjkanju parkirišč

Očitno so javna parkirišča pred piramidi v OIC zasebna. Rampa s spuščeni zapornicami popoldne učinkovito požene obiskovalce pošte in drugih lokalov v piramidi k beganju po conih in v neprimerno parkiranje, torej tam, kjer ne bi smeli. Kdo si lahko privoščiti takšno prisvajanje parkirišč in onemogočanje parkiranja običajnim občanom? Za zaposlene v piramidi bi parkirišča lahko uredili na neizkoriščenem zemljišču med Periteksom in tamkajšnjimi lokali, parkirišča ob piramidi pa bi lahko namenili strankam banke, pošte in lokalov v piramidi in tako precej zmanjšali stisko s parkirišči na tistem območju. Da ne bi bilo predolgotrajnih parkiranj, pa bi lahko poskrbeli tudi za parkirne ure.

Tudi Trzinci sami upočasnijo in podražijo naložbe

Ker želimo razmere v občini predstaviti kar najbolj celovito, smo se odločili, da bomo v tej številki besedo dali podžupanu občine, g. Franciju Mušiču, človeku, ki že več kot 40 let igra najrazličnejše vodstvene vloge v trzinski politiki, za svoje zasluge pa je kot prvi prejel naziv častnega krajana Trzina. Franci je izkušen politik in podjetnik in kot podžupan bdi predvsem nad gospodarskimi vprašanji občine, zaradi svojega poznavanja Trzina in Trzincev pa je še zlasti dejaven pri iskanju različnih soglasij ter pogajanjih in dogovorih z občani. Zaupal mi je, da je prepričan, da se da s pogovori rešiti večino odprtih vprašanj in doseči marsikaj. Poudaril je, da v nobenem sogovorniku ne gleda sovražnika. Zastopa predvsem interese občine, ne želi pa škodovati nikomur. »Še nekaj časa mislim biti na svetu in ko se pogajam z občani, vem, da si tudi oni večinoma želijo ostati v Trzinu. Želim, da bi se vsi, tudi če so naša pogajanja trda, ko so končana, ob srečanjih na cesti še vedno odkrito pogledali drug drugemu v oči. Nikomur ne želim delati škode!«

Dve leti ste že podžupan. Kako ocenjujete sedanje razmere v Trzinu, še zlasti gospodarske?

Mislim, da so gospodarske razmere v občini zadosti dobre in pravzaprav nimamo večjih težav na tem področju.

Vseeno je med občani prisotno mnenje, da nalozbena dejavnost v zadnjem času v Trzinu upada.

Ne bi rekel, da so naložbe zastale. Kar dosti delamo na tem področju, vendar pa imamo, kot je znano, težave zaradi nove zakonodaje o financiranju občin, ki nam je odvzela precejšen del prihodkov in smo zaradi tega nekatere načrtovane naložbe morali dati »na čakanje«. Tu mislim predvsem gradnjo novega gasilskega doma, novega kulturnega doma in podobno. Moram pa reči, da se spopadamo s številnimi zapleti, ki nam podaljšujejo čas za začetek posameznih naložb. Precej smo nejevoljni zaradi zavlačevanj pri začetku gradnje doma za ostarele, saj je tako rekoč vse pripravljeno, in ko bodo dela stekla, upamo, da bo to že v tem mesecu, bo šlo verjetno lažje kot zdaj. Treba je povedati, da je občina že doslej dajala na stran sredstva za to naložbo, tako da denar za plačilo našega dela naložbe že imamo. Moram pa tudi pohvaliti župana, ki se je pri tem izkazal kot dober pogajalec, saj je po predračunu cena, ki so nam jo izračunali, znašala tri milijone in pol, po trdih pogajanjih pa je g. župan dosel, da bo zdaj strošek občine nekaj

manj kot dva milijona in 800 tisoč evrov. Že zdaj so plačani vsi projekti in vse drugo, tako da ni strahu, da bi zaradi te naložbe morale zastati druge.

Torej se že pripravljate tudi na druge naložbe?

Seveda. Eden večjih projektov, ki jih pripravljamo, je ureditev drugega uvoza v industrijsko cono in hkrati ureditev povezave med cono in ostalim delom Trzina. Denarja za to nismo imeli, vendar je na obrobju cone še eno območje, ki je predvideno za pozidavo. Naredili smo anketo med podjetniki, kaj še potrebujemo za obrtno cono in tudi za ostali Trzin. Izkazalo se je, da najbolj pogrešajo dobro trgovino s tehničnim blagom. Za naše načrte so se zavzeli nekateri naložbeniki, med drugim neko francosko podjetje, ob tem pa še Metalka in Merkur. Med razpravo v občinskem svetu smo ponudbo Francozov zavrnil, Metalka je zabredla v težave, Merkur pa je pokazal resen namen in z njim smo tudi podpisali pismo o nameri za gradnjo večje tehnične trgovine oz. blagovnice, ki bi jo zgradili na območju več parcel na vzhodni strani cone. Samo poslopje trgovine bi se razprostiralo na nekaj več kot 1.000 do 2.500 m², vendar pa bi okoli potrebovali še precej prostora za parkirišča in podobne zadeve, kar od 30 do 35.000 m². Merkur je že sklenil pogodbo z investicijsko družbo, ki bo poskrbela za uresničitev pogodbe, hkrati pa bomo tam z njihovo pomočjo uredili novo križišče z vstopom v industrijsko cono. Zdaj tečejo postopki za spremembo namembnosti zemljišč, pridobivanje soglasij in druge dokumentacije, težave pa smo imeli, ker niso bila vsa potrebna zemljišča v naši lasti.

Med drugim je bila ovira še preostala stanovanjska hiša na tistem območju. Investitorji so lastnikom ponudili odkup ali nadomestno zemljišče, vendar ti na ponujeno niso pristali, čeprav smo jim povedali, da jim grozi, da bodo ostali na otočku med cestami. Zdaj so projektanti spremenili projekt in cesto zarisali nekoliko stran, tam, kjer je včasih stala Grmekova domačija, in zemljišča, kjer je še stanovanjska hiša, ne potrebujemo več. Hkrati pa tečejo tudi priprave za ureditev povezave med cono in naseljem Mlake. Tudi tam nismo imeli vseh zemljišč, prehiteli pa so nas tudi nasprotniki te povezave, ki so odkupili eno od tamkajšnjih parcel. Zdaj ima tista parcela več lastnikov, ki so odločeni, da z lastništvom tiste parcele preprečijo ureditev povezave. K sreči zdaj zakonodaja omogoča sproženje postopka razlastitve, ki jo je mogoče izvesti že v nekaj mesecih, vendar tudi to ne bo potrebno, saj so projektanti našli rešitev, ki se izogne tudi tisti sporni parceli. Mislim, da se čas, ko bodo tudi tam začeli z deli, vse bolj približuje.

Kaj pa druge naložbe?

Tudi teh ni malo, vendar so povsod težave z različnimi zapleti in zavlačevanji. Na primer pri napovedanih zapornicah na železniškem prehodu preko Kmetičeve ulice. Občina je tam cesto s hodnikom za pešce v celoti naredila, zapornice pa so bile s strani državne Agencije za železniški promet obljubljeni in naj bi jih postavili že poleti. Toda osnutek projekta je bil narejen šele 13. julija. Potem so objavili razpis za projekt in za razpis je bilo treba počakati dva meseca. Potrebna so bila še vsa soglasja in zemljišče ob prehodu na eni strani ceste, ki je bilo v zasebni lasti. Tako rekoč

vsak dan sem dva meseca »visel na telefonu«, da smo se dogovorili za odškodnino in da je bila pogodba podpisana. Zdaj imamo pogodbo sklenjeno tudi z Agencijo za železniški promet in Iskro in v skladu z njo naj bi bile zapornice na Kmetičevi ulici postavljene nekaj pred novim letom. Prejšnji direktor Agencije se je tudi zavzemal, da bi samo premaknili zapornice z zdaj zavarovanega prehoda poljske poti v travnike na prehod Kmetičeve ulice, vendar pa sedanje vodstvo pri tem ne vztraja več in tako bodo zapornice na prehodu v travnike ostale, na Kmetičevi pa bomo dobili nove zapornice. Moram pa reči, da velikokrat prav Trzinci precej upočasnijo ali podražijo naše naložbe. Za primer naj povem, da smo imeli veliko težav z občanom, ki nam je sam pokazal, kje naj bi postavili svetilko za cestno razsvetljavo. Mislim je, da bo svetilka stala na meji s sosednjim zemljiščem, ko pa je kasneje ugotovil, da stoji v celoti pravzaprav na njegovi parceli, je od nas zahteval, da občina odkupi kvadraten meter tiste zemlje. Ko smo to naredili, pa je ugotovil, da svetilka ne razsvetljuje dovolj velike površine v njegovi lasti, in smo na njegovo vztrajanje morali svetilko postaviti na višji drog, tako da zdaj razsvetljuje večjo površino. Vse to pogajanje nam je vzelo precej časa, občina pa je imela seveda tudi večje stroške.

Podobno se nam godi zdaj, ko skušamo do vodohrama na hribu Onger potegniti vodovodne cevi večjega premera, hkrati pa zraven položiti tudi nove cevi, ki bodo peljale od vodohrama večje količine vode proti industrijski coni. Eden od lastnikov parcel pod vodohramom ni pristal, da bi položili vodovod tako, kot smo nameravali. Treba se je bilo podrediti njegovim zahtevam, spremeniti projekt - kar seveda stane in pomeni tudi novo zamudo, in vodovodno cev speljati ob meji njegove parcele. Takšnih zamud in zavlačevanj je izjemno veliko, moram pa reči, da mi pri pogajanjih koristi, da sem star Trzinec in da razmere dobro poznam.

Kaj pa športni rekreacijski park? Kdaj se bo začela gradnja drugega dela tega parka?

Zdaj se predvsem ukvarjamo s pripravami za ureditev mosta, ki bo omogočal ustrezen dostop do parka, hkrati pa bomo tam uredili tudi parkirišča. Za to smo odkupili že 1.000 m² zemljišča, pridobivamo pa tudi vsa potrebna soglasja. Ta dva posega bo sta prva, nato pa bo sledila gradnja večnamenskega objekta na severnem delu parka, kjer bodo garderobe, svoje prostore bodo tam dobili člani planinskega društva, saj smo ugotovili, da je to najboljša možnost za rešitev prostorskega problema planinskega društva, v zgornjem nadstropju hišice pa naj bi uredili tudi manjše strelišče za strelce. Kasneje pa bodo prišli na vrsto še drugi načrti v zvezi s športnim parkom.

Že dolgo je vroča tema tudi ureditev Mengeške ceste.

To je res, vendar je ta cesta predvsem v pristojnosti države, občina pa ob tem sodeluje, saj želimo ob tem urediti tudi druge probleme, ki so povezani s to cesto. Po zadnjih zagotovilih naj bi z deli na tej cesti začeli v januarju. Zgodba o težavah urejanja te ceste je že dobro prežvečena. Kot primer, s kakšnimi težavami smo se spopadali, naj navedem samo zaplete s Černigojevo oz. po domače Kršlanovo staro hišo, ki jo bo treba porušiti, da bomo zagotovili prostor za pločnik. Imamo že izvajalca del, ki bi podrl objekt, pridobili smo že tudi vsa soglasja, potem pa se je izkazalo, da je v zemljiški knjigi kot lastnik še vedno zapisan gospodar, ki je že 40 let mrtev. V knjigi ni bilo nobenih prepisov lastnine, zdaj pa je bilo treba najti vse potencialne dediče in dobiti njihova soglasja. No, takih zapletov ni bilo malo. Direkcija za ceste zdaj na Mengeški ureja varnejše križišče pred gasilskim domom, hkrati pa na desni strani ceste v smeri proti Mengšu razkopavajo, da bodo zagotovili povezavo semaforjev v tem križišču in ob prehodu za pešce pri pekarni Kralj. Pri urejanju križišča pred gasilskim domom pa smo imeli težave, ker so izvajalci prišli in enostavno zaprli dostop do Jerajeve hiše. Zdaj upam, da smo problem nekako rešili. Za nas je pomembno tudi to, da imamo tam že pripravljene projekte za trgovino, ki naj bi jo zgradili ob robu soseske T-3 na parceli Jerajevih.

Naj ob tem povem, da na občini zdaj precej pozornosti namenjamo tudi pripravam za ureditev Ljubljanske ceste.

Upam, da bomo tudi tam težave, s katerimi se srečujemo, in teh ni malo, kmalu odpravili.

Vidim, da delujete tako rekoč na več frontah naenkrat!

Res je. Treba je biti pozoren na vse. Potem pa pridejo tudi takšne nepredvidene stvari, kot je bila nedavna povodenj. V Trzinu niti ni bilo malo škode, res da največ pri zasebnikih. Zalilo je šest hiš, najhuje pa je bilo pri dveh podjetnikih, kjer je voda zalila proizvodne prostore, zaloge surovin in stroje. Za občino pa največjo skrb predstavlja spodjen Vrbančev most in spodkopavanje stanovanjske hiše pri Malnovih. Ker bi bila nova podobna poplava lahko usodna, moramo te poškodbe čim prej odpraviti. Seveda pa bo tudi drugače treba poskrbeti za strugo Pšate. Upamo, da bomo za odpravo škode pridobili tudi vsaj malo državne pomoči.

Ali občina za svoje načrte dobiva kaj državnih in mogoče celo evropskih sredstev?

Moram pohvaliti župana, da spodbuja prijavljanje na vse razpise in možnosti, kjer bi lahko dobili kaj denarja s strani države ali

Evrope. Včasih nam to uspe, čeprav večinoma ne gre za prav velika sredstva.. Moram pa tudi povedati, da se župan obnaša kot izjemno dober in previden gospodar. Odločno je proti kakršnemu koli razsipavanju z denarjem in pri naložbah se ne želi zaletavati. »Naj malo počaka, da dokončamo to in to, kar je že v pripravi.« Kapo dol ob njegovi premišljenosti! Podpiram tudi njegovo usmeritev, da podpira društveno življenje v občini in da pri tem daje prednost društvom, ki povezujejo Trzince, da ne gre za ločevanje starih in novih Trzincev. Ob tem pa je treba tudi reči, da imamo zdaj v občini 23 ali 24 društev in da je res, da vsa društva v življenju Trzina le niso vidno prisotna. Opažamo, da tudi nekatera društva iz drugih občin v Trzinu ustanavljajo svoje »podružnice«, da bi prišla do denarja oz. podpore, ki jo naša občina namenja društvom s sedežem v Trzinu. Mislim, da bomo zdaj več pozornosti namenjali tudi temu, kakšno vlogo društva igrajo v Trzinu. Pred nedavnim so hoteli v Trzinu ustanoviti konjeniški klub. Tega pa res nismo podprli, saj v Trzinu praktično nimamo konj, mogoče je eden, dva in jih imajo Trzinci na Krumperku ali v drugih sosednjih društvih, ampak zato nam ni treba v Trzinu ustanovljati svojega društva. Prav pred kratkim sem bil presenečen, ko sem izvedel, da imamo v Trzinu društvo strelcev s pištolami. Saj imamo tudi strelško društvo, kaj pa naj delamo s pištolaši? Jaz imam tudi pištolo. Podobno gledamo tudi pri lovcih. Če bo sodelovanje s sosednjimi društvi, v katerih so Trzinci, dobro, je vse v redu, če pa tega ne bo, pa lahko tudi v Trzinu ustanovimo svojo družino, pa čeprav bo skrbela za manjše lovišče. Ampak delo s sosednjimi družinami »klapa«. Z gospodom Mušičem bi lahko »obdelala« še celo vrsto žgočih vprašanj, a telefoni na njegovi mizi so zvonili, mislim pa tudi, da nekatere stvari lahko pustimo za kako naslednjo številko. Pridružujem pa se mnenju g. podžupana, da se da z neposrednimi pogovori med predstavniki občine in občani rešiti marsikako težavo in se izogniti slabim medsebojnim odnosom.

Miro Štebe

Zahvala

Ob nedavnem neurju, ko je Pšata prestopila bregove in zalila spodnje dele naših hiš in parcele ob njih, se vsi prebivalci jemčeve ceste, ki smo bili prizadeti, najtopleje zahvaljujemo za takojšnjo in nesebično pomoč našim trzinskim gasilcem, civilni zaščiti in občini trzin.

V nesreči nismo ostali sami!

Za prizadete v poplavi: **Robert Pančur**

Teden otroka v Trzinu

Vokviru programa aktivnosti v Tednu otroka, ki je potekal letos pod geslom »ZABAVA IN PROSTI ČAS MLADIH«, se je tudi v Trzinu dogajalo marsikaj. Že v soboto, 29. septembra, sta društvi KRESNIČKA in DRUŠTVO PRIJATELJEV MLADINE TRZIN, letos prvič skupaj, organizirali POZDRAV JESENI Z

ju in da je organizator 14 dni pred izvedbo ponovno prosil za ozvočenje, se to ni zgodilo. Še dobro, da otroci, katerim je bilo vse to namenjeno, tega niso opazili. Nadvse številna je bila udeležba otrok tudi v ponedeljek, kjer je v likovni učilnici OŠ Trzin pod vodstvom aktivnih članic DPM in nekaterih staršev, potekala ustvarjalna

čku so posamezni udeleženci izrazili željo po ponovnem tovrstnem druženju. Dobro obiskana je bila tudi pravljíčna ura v dvorani Marjance Ručigaj. V sodelovanju s knjižnico jo je izvajala pravljíčarka ga. Mili Radmelič. Otrokom je predstavila pravljíco o Piki Nogavički. O vsebini pravljíce so otroci risali in peli pesmice. Iz Pi-

JABOLKOM, ki sta mu dodali še BOLŠJAKA. Že dopoldne so prinesli otroci na prodajni prostor vse mogoče lepo ohranjene predmete: igrače, knjige, šolske potrebšćine in drugo. Kupcev res ni bilo veliko, a kljub temu so bili »prodajalci« zadovoljni, eni bolj, drugi manj, vsi pa so izrazili željo, da bi organizirali BOLŠJAKA večkrat v letu. Nadvse odzivno je bilo nadaljevanje druženja pred restavracijo BARCA. Zbralo se je okoli petdeset otrok, ki so v družbi staršev in članov obeh društev ustvarjali iz naravnega materiala / semen / sonćnice, rogoz in druge jesenske motive. Mimogrede so najrazlićnejša semena tudi prepoznavali: sonćnićna, lanena, sojina, ajdova, jećmenova, prosena... Iz soćnih jabolok so stiskali sok, pekli jabolćni zavitek in seveda vse te slatne dobrote z velikim apetitom tudi popili in pojedli. Med pećenjem zavitka so si ogledali predstavo JAN KO IN METKA, ki jo sicer vsi dobro poznamo, vendar tokratna izvedba je bila prirejena za današnji čas, polna vzgojnih nasvetov, ki so otroke neposredno vključevali v dogajanje, razmišljanje in sodelovanje. Izvajalo jo je drušćinsko gledališće KOLENC, ki se s tovrstno dejavnostjo uspešno ukvarja že deset let.

Ob vsem tem pa moramo poudariti, da je organizatorje prireditve oplazila senca nezadovoljstva. Kot vsako leto, so tudi letos zaprosili za ozvočenje KUD Franc Kotar, saj je prireditev brez glasbe dolgočasna, pa tudi vodenje brez mikrofona problematićno. Kljub temu, da je prireditev, mimogrede, letos je bila organizirana že peti, pravočasno napovedana v letnem koledar-

delavnica. Kar dvajset otrok je iz razpoložljivega didaktičnega materiala izdelovalo čebelice, metulje in mravlje.

NAJ DRUŽENJE je bilo v torek, ko je ga Ines, mojstrica poslikave obrazov, izpolnjevala želje številnih otrok in jih spreminjala v gusarje, pajke, princese, morske deklice... Po oceni organizatorjev jih je bilo med 60 in 70. Članice DPM so med tem časom pekle palaćinke. Źal je bila vrsta dolga, nikoli konćana, tako slatne so bile z marmelado in čokolado namazane »omlete«. Seveda vse ni šlo čisto »gladko«. Nekateri so se znašli in prišli večkrat na vrsto, drugi so dobili komaj po eno palaćinko. Med peko palaćink in ćakanjem na vrsto za poslikavo so se otroci zabavali s pomoćjo barvnih kred in risali po asfaltu. Upamo samo, da ni bilo med prisotnimi nikogar, ki ne bi dobil vsaj ene palaćinke. Če je, naj organizatorjem oprostí. Prihodnjić bo zagotovo drugaće. Saj si vsi skupaj pridobivamo izkušnjé in iz leta v leto bo napak manj. Nadvse prijeten pa je bil pogled na skupine staršev, ki so ob aktivnostih otrok zbrani v manjšé skupine veselo razpravljali in nenazadnje smo aktivni člani DPM Trzin z veseljem sprejeli dejstvo, da je kar lepo število mladih staršev pristopilo v članstvo našega drušćva. Delavnica, ki jo je vodil plesni učitelj Mitja Šilar, je potekala v prijetnem razpoloženju od spoznavanja razumevanja pojma ples, preko ogrevanja, razgibavanja in usvajanja osnovnih plesnih korakov. Spoznali so ples »kvadrat«, ki je izhodišće za vse ostale plesé. Vadili so brez in ob glasbi, ocenjevali učitelja in sebe. Ob zaklju-

kinga kovćka je vsak udeleženec potegnil v zvitek zavito misel, ki jo je odnesel domov mamići, oćku, babići dedku, bratcu, sestrići...

Petek, 5. oktobra pa je bil namenjen druženju z mlado pisateljico Zarjo Vršić, ki je komaj trinajstletna napisala detektivsko zgodbo Misija: Koćevje. Prišla je v drušćbi dveh mlajših bratov in mamiće. Sama obiskuje 9. razred devetletke v Škofji Loki. Źal se srećanja z njo ni udeležil nihće izmed trzinskih vrstnikov, čeprav smo si organizatorji (DPM in Knjižnica Trzin) za to dovolj prizadevali. Skromna, pa vendar dovolj samozavestna je odgovarjala na naša vprašanja in o sebi povedala, da je petletna že brala, da je že v vrtcu »izdala« svojo prvo knjižico O princeski, da veliko bere, poprećno eno knjigo na dan. Poleg vsega pa obiskuje glasbeno šolo, kjer se ući igranja na flavto. To pa še vedno ni vse, s ćimer izpolnjuje svoj vsakdan. Trenira atletiko in obiskuje dodatni pouk, ker se vsako leto udeleжуje tekmovanju iz biologije, kemije, anglešćine, zgodovine in slovenšćine, ki bo Źal letos odpadlo. Vesela je bila našega povabila in obljubila je, da se bo rada odzvala naslednjemu povabilu. Takrat pa se nam bo predstavila tudi kot pesnica. Eno izmed svojih pesmi nam je posredovala že ob prvem srećanju. Ob zakljućku aktivnosti za otroke, prostovoljni sodelavci drušćva z veseljem ugotavljamo, da je bilo geslo letošnjega Tedna otroka v vseh pogledih, tudi v Trzinu in s pomoćjo povezovanja razlićnih akterjev v dobro otrok povsem uresnićeno.

Meta Źeleznik

Brez idej pa tudi vsaj malo denarja ne gre

Turistično društvo Kanja Trzin z začetkom vsakega šolskega leta pripravlja različne delavnice, katerih se lahko udeležijo tako mladi po srcu kot tudi mladi v letih. V lanskem šolskem letu so bile novost ustvarjalne delavnice za otroke, stare od sedem do dvanajst let, ki jih je s svojimi umetniškimi talenti vodila in navdihovala Majda Šilar.

»Ustvarjalne delavnice, katere je tedensko obiskovalo od 10 do 12 otrok, so bile izključno pod okriljem turističnega društva in so potekale tako, da smo v dogovoru z otroki ustvarjali največ iz ekološko ustreznih materialov. Ob dnevu žena smo izdelovali rožice iz odpadnega časopisnega papirja, za materinski dan smo naredili okrasne blazinice iz blaga, ki smo ga dobili v podjetju Marka, ob Gregorjevem nam je priskočilo na pomoč mizarstvo Pevec z materialom za čolničke, za veliko noč smo izdelali prav posebne velikonočne pirhe, za božično-novoletne praznike smo ustvarjali čestitke in božično-novoletne aranžmaje ... Za Miklavževo smo na delavnicah sešili posebne vrečke, ki so bile kar zahteven ustvarjalen zalogaj, a ko so bile narejene,

so bili vsi zelo zadovoljni. Ne le otroci, temveč tudi starši, ki so dejali, da se česa takega doma njihov otrok ne bi lotil. Med bolj zahtevnimi izdelki je bila tudi pustna maska, ki je predstavljala trzinski simbol - žerjavčka. Trud, vložen v izdelavo maske, je bil dodobra poplačan, ko so otroci prejeli tretjo nagrado med najboljšimi maskami v trzinskem pustnem sprevodu. Zadnja de-

lavnica v preteklem šolskem letu je bila namenjena naravi; zasadili smo rože v košare, ki smo jih napravili iz odpadne ograje.« Otroci so izdelke ustvarjali vsak ponedeljek od septembra do junija po dve uri. Ideje, kaj izdelovati, niso padle z neba, ampak so bile plod Majdine domišljije. Morda je bil eden od razlogov za velik obisk otrok ta, da je bil strošek za otroške ustvarjalne delavnice izjemno nizek oziroma skoraj nikakršen. Ali kot pravi Majda: »Stroške za moje delo ter deloma za material je krilo trzinsko turistično društvo. Vseeno pa so morali nekaj denarja za material prispevati tudi starši in včasih to ni bilo najbolj enostavno. Namreč, v razpisu za delavnice smo navedli, da so le-te brezplačne, in ko sem rekla, da je treba prispevati 200 tolarjev za material, sem naletela na probleme.« Seveda pa ne gre zamolčati, da se Majda vsake stvari v življenju resno loti, da ni površna, in tako je tudi v delavnice vložila veliko energije, saj si je želela, da bi otroci imeli čim več od tega. Vendar pa se ji je zdela tovrstna priprava nujna, saj je potrebno otroku pokazati, kako bo delo potekalo. Poleg tega po njenem mnenju otrokom ne moreš samo nakazati, kaj naj delajo in nato domišljiji pustiti prosto pot, temveč jim je treba razložiti potek dela, pokazati končni izdelek, jih spremljati pri delu in jim pomagati, ko se jim zalomi. »Morda se komu zdim preveč dosledna, vendar pri otroku ne moreš kar naprej improvizirati, predvsem pa ne moreš biti nepripravljen, predvsem, kadar imajo vprašanja o čem.« Kakorkoli že, nekatere stvari bo, po Majdnem pripovedovanju, potrebno pri letošnjem dogovarjanju za delavnice spremeniti, saj se sicer obeta, da bo prenehala z njihovim izvajanjem. Sicer bi le-te tudi letos z veseljem prevzela, vendar pa bi se bilo potrebno prej dogovoriti s starši otrok, če bi bili pripravljeni prispevati del denarja za kritje stroškov, del teh pa bi krilo turistično društvo.

Sicer pa turistično društvo vabi tudi na druge delavnice. Željne plesa in spoznavanja dobrih starih narodnih plesov vabijo med folklorno skupino za otroke ter folklorno skupino za odrasle. Pod okriljem Marjana Vodnika še vedno potekajo rezbarske delavnice, ob zadostnem številu prijavljenih pa bosta potekali tudi slikarska delavnica pod vodstvom akademske slikarke Bernarde Zajec ter delavnica vezenja pod vodstvom Majde Vavpetič.

Za več informacij in termine delavnic pa lahko obiščete občinsko informativno središče v Centru Ivana Hribarja na Ljubljanski cesti 12/f oziroma pokličete na 01 564 47 30.

Besedilo in foto:
Mateja Erčulj

TURISTIČNO DRUŠTVO KANJA TRZIN

napoveduje in vabi na

DELAVNICE

v šolskem letu 2007/08, ki se začenjajo z oktobrom

- likovna delavnica	v dop. času, po dogovoru s prijavljenimi udeleženci
mentorica ga. Bernarda Zajec	v CIH, Ljubljanska 12/f
- delavnica vezenja	ob ponedeljkih popoldne oz. torek dopoldne -
mentorica ga. Majda Vavpetič	odvisno od števila prijav v CIH, Ljubljanska 12/f
- rezbarska delavnica	vsak torek od 17. do 19.00
mentor g. Marijan Vodnik	OŠ Trzin - teh. učilnica

Obveščamo tudi, da so se pričele vaje folklorne za nižje razrede OŠ pod mentorstvom učiteljice ge. Ane L. Burjek, ki so ob četrtkih od 13.30. dalje v mali telovadnici OŠ.

S folkloro za odrasle bomo pričeli v začetku novembra. Vsi prijavljeni bodo o datumu in kraju osebno obveščeni.

Obveščamo vse zainteresirane, da ima Turistično društvo »Kanja« Trzin tudi letos na voljo novoletne voščilnice slikarke ge. Bernarde Zajec z zimskim motivom farne cerkve sv. Florjana, Šuštarčkovih hiš in Piramide. Voščilnice so na voljo na sedežu društva, Ljubljanska cesta 12/f.

INFORMACIJE SO NA VOLJO v Občinskem infor. središču oziroma sedežu Turističnega društva, Ljubljanska cesta 12/f, Trzin, tel. 01 564 47 30

VROČA STRAN:

20. 10. 2007	10.00 do 13.00	TD	Trznica pridelkov in izdelkov	Vinska klet Uršič
27. 10. 2007	zbirališče ob 8.00	TD	Pohod po območju štirih občin	pri smuč. koči Selo pri Vodcah
9.in 10. ter		TD	Predavanje in delavnice	
16. in 17. nov.			Zdravilna zelišča	
23. 11. 2007	ob 19.00	TD	VI. podelitev priznanj za urejen kraj s kulturnim programom	CIH - dvorana M. Ručigaj

Na menegeški cesti nič novega

V septembrski številki Odseva je urednik v prispevku »KAJ SE DOGAJA« za rekonstrukcijo Mengeške ceste zapisal, da mu glede posodobitve Mengeške ceste na Občini niso vedeli povedati nič novega, da naj bi bila ureditev ceste v pristojnosti Direkcije za ceste, ta pa naj bi čakala na pridobitev še nekaj potrebnih kosov zemlje, za katere pa lastniki bodisi postavljajo previsoke cene ali pa kakšne druge pogoje, pri projektu ureditve ceste naj Trzin ne bi imeli posebne besede ter da zato naj ne bi bilo smiselno sklicevati zbora občanov na to temo, saj ne bi imeli sogovornika.

Tako ravnanje Občine je neprimerno, traja že predolgo in je gotovo med glavnimi vzroki, da se posodobitev Mengeške ceste vleče še iz časov Krajevne skupnosti (marca 1998 je dala v plan izgradnjo pločnika tedanja skupna Občina Domžale). V skoraj 9 letih samostojne občine Trzin še vedno čakamo na pričetek rekonstrukcije te ulice.

Pravi začetek postopka za rekonstrukcijo lahko štejejo šele sestanek s predstavniki Ministrstva za promet januarja 2005. Le-ti so za projekt pokazali vse razumevanje (ogroženost udeležencev v prometu, nemogoče bivalne razmere, porast prometa zaradi novih stanovanjskih gradenj v Mengšu, Kamniku in okolici) in rekonstrukcijo uvrstili v plan. V letu dni naj bi izdelali idejni projekt, rekonstrukcija pa bi bila izvedena v dveh do treh letih.

Občina naj bi za Mengeško cesto prispevala 30 % sredstev od celotne investicije, ki je bila tedaj ocenjena na preko 200 mio Sit. V letošnjem občinskem proračunu je za Mengeško cesto planiranih 166.717 EUR. Menim, da je projekt posodobitve Mengeške ceste tudi v pristojnosti trzinske občine (sofinanciranje, rok izgradnje), in naj bi leta bila vezni člen med Direkcijo in občani. In zakaj menim, da je v zvezi s to problematiko potrebno sklicati zbor občanov starega Trzina:

- ker bo na njem potekal razgovor za pridobitev »še nekaj potrebnih kosov zemlje«,

Zbiranje vejevja

Občane Trzina obveščamo, da od 19. oktobra do 12. novembra na posebej označenih mestih v vseh delih občine poteka jesensko zbiranje vejevja. V skladu s tem vse občane prosimo, da obrezane veje sadnega drevja in živih mej, seveda pa tudi drugih odpadkov, ne odlagajo na divja odlagališča v naravi.

Župan Tone Peršak

Upajmo, da bo po rekonstrukcij takih prizorov na Mengeški cesti čim manj.

- ker je posodobitev te ceste za prebivalce tega dela občine življenjskega pomena,
- ker bomo na zboru izvedeli, ali je kaj novega glede prepotrebne obvoznice,
- ker je zbor občanov po statutu ena najpomembnejših neposrednih oblik odločanja občanov in
- ker na zbor čakamo že tri leta. **Stane Mesar**

Smeti in politika

Podražitev odvoza smeti povzroča precej vroče krvi, ob tem pa smo priča raznim poskusom, da bi se odgovornost za tako veliko podražitev naprtilo na druga rame na in tako skrilo lastno gospodarsko nesposobnost.

Nikakor se ne morem strinjati s trditvijo v septembrskem Odsevu, kjer smo lahko prebrali, da so poglavitni krivci za bodočo podražitev odvoza smeti nekateri ljudje, ki segajo v vrh sedanje vlade, ker so užaljeni, ker jim je bila ukinjena renta, ki jim jo je pred leti izplačevala domžalska občina, ker stanujejo v vplivnem območju odlagališča odpadkov pri Dobu. Ti ljudje naj bi s svojim vplivom preprečili, da bi Ministrstvo za okolje in prostor odobrilo širitev obstoječega odlagališča. To naj bi se dogajalo v pretekli zimi.

Ko je 11. 10. 1999 Občinski svet Občine Trzin sprejel sklep o vključitvi v Konzorcij CERO, je župan Peršak jasno povedal, da bo odlagališče pri Dobu v nekaj letih polno, da je širitev odlagališča precej vprašljiva, in se potem lahko zgodi, da bo potrebno smeti odvažati na drugo odlagališče. Konzorcij CERO (združenje gorenjskih občin) naj bi poskrbel za sodobno ravnanje z odpadki. Žal projekt CERO ni izpolnil pričakovanj.

Danes se nam torej ne dogaja nič drugega kot to, kar je župan Peršak napovedal kot možnost že daljnjega 1999 leta. Pet občin iz Podjetne regije, ki imajo še do konca tega leta odlagališče komunalnih odpadkov pri Dobu, ni bilo kos izzivom, ki jih je pred njih postavil čas, in je upalo, da bo nekdo drug uspešno reševal njihove potrebe po sodobnem odlaganju odpadkov. Ta kalkulacija se žal ni izšla in zato se bo tako drastično povečala cena za odvoz smeti. Drugih verodostojnih vzrokov za to podražitev ni.

Ker v politiki običajno nihče ne prizna svojih slabih odločitev, ker bi bil to politični samomor, se sedaj išče grešnega kozla in se s prstom kaže na sedanjo vlado in se sklicuje na domnevne politične pritiske na Ministrstvu za okolje in prostor. Dejstvo je, da že prejšnje vlade niso bile naklonjene širitvi odlagališča pri Dobu, sicer bi to storile. Če nič drugega, bi morala že prejšnja vlada sprejeti vsaj potrebno dokumentacijo za širitev odlagališča, saj vemo, da je za realizacijo tako zahtevnega projekta od začetka do konca potrebnih kar nekaj let, vendar tega ni storila. Nenazadnje pa se je Slovenija pri približevanju Evropski uniji zavezala za spoštovanje evropskih direktiv tudi pri ravnanju z odpadki.

Kaže, da je podjetni duh iz Podjetne regije odšel v celjsko regijo. Tja bomo v novem letu vozili odpadke in to plačevali po podjetniški ceni.

Za ponovno oživljanje podjetnega duha v t.i. podjetni regiji so po mojem mnenju predvsem potrebni dobri gospodarstveniki na županskih položajih. **Peter Kralj**

Železniške zapornice

V zvezi s postavitvijo železniških zapornic na prehodu Kmetičeve ulice čez železniško progo smo z Agencije za Železniški promet v Mariboru dobili naslednje podatke.

- Med Občino Trzin in RS Agencijo za železniški promet je bil podpisan Sporazum o sofinanciranju investicije, s tem da stroške, ki so vezani na vgradnjo signalnovarnostnih naprav (zapornice) in ostalih posegov na sami progi krije Direkcija RS za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo, ki je po reorganizaciji prevzela vse obveznosti RS Agencije za železniški promet. Ostale investicijske stroške (izven območja železniške proge) krije Občina Trzin.
- Razpis za izvedbo del, vezanih na »železniški del«, je bil že izveden. Izbrani izvajalec je Iskra, ki bo zagotovila tako projektno dokumentacijo, kot samo izvedbo del. Vrednost del iz ponudbe je, okvirno, 229.800 Å; pogodba še ni podpisana. Višina investicije pod 300.000 Å ne zahteva izdelave DIIPa. Če bi gledali celoten projekt, ki je sestavljen iz dela, ki ga financira Občina Trzin, in dela, ki ga bo pokrivala Direkcija, je vrednost seveda višja.
- Vodja projekta zavarovanja železniškega nivojskega prehoda v Trzinu s strani Direkcije za vodenje investicij v javno železniško infrastrukturo je g. Dolenc Peter. Po njegovi izjavi je realizacija projekta sicer še možna v letošnjem letu, vendar je verjetneje, da bo investicija zaključena v začetku drugega leta.

Obvestilo in prošnja

V teh dneh so na Lobodovi in Ulici pod gozdom začeli obnavljati kanalizacijski priključek za odvajanje fekalnih in meteoritnih voda z zazidalnega območja T-5, in sicer od revizijskega jaška na križišču Partizanske in Lobodove ulice do priključka novega razbremenilnika visokih voda na obstoječi kanal v ulici Kamniškega bataljona, hkrati pa bodo zgradili tudi nadomestni vodovod. Dela bodo predvidoma trajala do začetka decembra, kdaj pa jih bodo v resnici zaključili, pa bo odvisno predvsem od vremenskih razmer.

Sedanji kanal, ki odvaja odpadne in padavinske vode z omenjenega območja, nima ustreznega preseka, tako da količine odpadnih voda presegajo prevodnost obstoječega omrežja, in ob večjih nalivih povzročajo motnje pri delovanju kanalizacijskega omrežja. Prav zato je potrebno kanal nadomestiti z večjim, ki bo odpadno vodo z območja T-5 pripeljal do križišča Ulice pod gozdom in Ulice Kamniškega bataljona, kjer bodo zgradili nov razbremenilnik za primer visokih voda, hkrati pa tudi nov prelivni kanal do potoka Pšata. Kritični odtok bodo priključili na obstoječi kanal v ulici Kamniškega bataljona, ob tem pa tudi omogočili, da bo razredčena voda, ki se preliha na razbremenilniku, odtekala v Pšato.

Med gradnjo bodo motnje pri delovanju kanalizacijskega in vodovodnega omrežja, hkrati pa tudi popolna zavora omenjenih cest. Vse krajane, ki živijo na omenjenem območju, naprošamo, naj upoštevajo navodila, ki so jih prejeli od izvajalca gradbenih del in pooblaščenega investitorja Komunalnega podjetja Prodnik d.o.o.

Občina Trzin

Javno vprašanje prebivalcev Kmetičeve ulice pristojnim na Občini Trzin

Pišem v imenu stanovalcev Kmetičeve ulice, ki smo se navečali stalnih obljub in izgovoranj. Zanima nas: kako daleč oz. blizu je postavitve zapornic čez železniški prehod na Kmetičevi ulici?

Kot verjetno veste, je bilo v lanskem letu - v času protestiranja krajanov in nato postavljanja zapornic v Depali vasi - obljubljen s strani župana naše občine - tudi javna obljuba preko medijev -, da se bodo zapornice na našem prehodu postavile istočasno z obnovo Kmetičeve ulice. No, ulica je bila obnovljena v novembru 2006 - zapornic pa ni!

Nato je bilo obljubljen, da bodo postavljene spomladi 2007. Pomlad je mimo - zapornic ni! Ponovna obljuba - najpozneje - skrajni rok - avgust 2007!

Danes je september, o zapornicah ni ne duha ne sluha! KDO IN ZAKAJ IZ NAS BRIJE NORCE??? Najprej je bil vzrok za odlašanje odkup zemljišča - to se je po besedah podžupana uredilo - kakšen izgovor bo sedaj?

Razočarani smo nad praznimi obljubami! Mar nismo vredni iskrenega odgovora? Ali bo moral tudi na našem prehodu kdo umreti, da se bodo pristojni in odgovorni zganili???

Marjeta Zajc v imenu prebivalcev Kmetičeve ulice

Pohvala Občini, ki se je domislila, da imamo v Trzinu tudi na otroškem igrišču kemično stranišče.

Odvozu kosovnih odpadkov ob rob

Pozno popoldne smo odnesli nekaj odsluženih stvari na mesto, kamor postavimo kante za smeti vsako sredo. Danes pa se kar naprej vrstijo »raziskovalci« teh smeti. Namesto skrbno zloženega kupa je sedaj popolno razdejanje. Neznanec se je s sekirico v roki spraval nad sesalnik, da je odstranil majhno kovinsko ploščico iz njegovega drobja. Plastika ohišja je letela v koščkih na vse strani. Tudi pralni stroj in zamrzovalna omara sta obležala, kot bi bila zlorabljen. Mogoče bi se kdo vprašal, kako bi lahko to rešili, saj je nezaslišano, kaj se dogaja. Komunalna Radovljica ima to zelo lepo, celo vzorno urejeno in vem, da ni osamljena v Sloveniji.

Vsako ima pravico do odvoza smeti. Ko je pripravljen, pokliče komunalno, se dogovori za datum in uro in odvoz se izvede. Mogoče bi se kdo na Občini Trzin spoprijel s tem in našel čas in voljo ter predlagal in seveda sprovedel dogovor s Komunalo, ki je odgovorna za Trzin. Saj Komunalno podjetje je zato, da bi po najboljši možni obliki služilo svojemu namenu, kajne?

Veronika Klinar

Televizijka s kuharsko žilico

ZAndrejo Virk Žerdin sva se ob kavici zoziroma čaju, ki je ublažil nadležni prehlad, dobili v ponedeljek dopoldne, ko si dišečo razvado v katerem od lokalov lahko privoščijo le upokojeenci, dopustniki in drugi srečni izbranci. A tako je pač novinarsko delo. Po napornem tednu in delovnem vikendu so za Andrejo, znano voditeljico na slovenski komercialni televiziji, ponedeljki dela prosti dnevi. »Ponedeljki so moji dnevi, dnevi za počivanje,« pravi in ne pokaže niti kančka slabe volje, ker smo ji prosti dan napolnili z obveznostjo za Odsev. Sicer vajena medijske pozornosti ne daje prav veliko intervjujev, a občinsko glasilo je le nekaj posebnega, pravi.

Andreja Virk Žerdin v Trzinu živi od svojega šestega leta dalje. »Rojena sem bila v Ljubljani, s starši smo živeli v Šiški, in zelo težko se mi je bilo takrat, ko smo tukaj zgradili hišo, preselili v Trzin, na podeželje, ker sem bila zelo mesten otrok. Počasi sem se sicer navadila, čeprav sem tako v osnovno kot tudi v srednjo šolo hodila v Ljubljano in sem bila nasploh vse to obdobje bolj vezana na prestolnico. Vseeno sem zdaj, v mojem odraslem življenju, ko imam svoje otroke, zelo vesela, da živimo tu in ne sredi mesta, da imam svoj vrt in da smo blizu narave.«

Družina Virk zaznamovana s kulturo

Kultura je ena od tem, mimo katere ne moreva, saj Andreja prihaja iz znane kulturniške družine. Kot najmlajša med tremi otroki je svoja prva vzornika videla v devet in enajst let starejših bratih - Tomu Virku, profesorju primerjalne književnosti na Filozofski fakulteti v Ljubljani, in Janiju Virku, znanem slovenskem pisatelju in uredniku na nacionalni televiziji. »Oba sta študirala primerjalno književnost in nemščino in ko sem na koncu srednje šole najavila, da bi šla tudi jaz študirat primerjalno književnost, so mi vsi rekli, da ne, da to pa že ne! Ker sem imela že v osnovni šoli in naprej v srednji šoli v domžalskem kulturnem društvu svojo gledališko skupino, kjer sem igrala in režirala, sem se nekaj časa spogledovala tudi s študijem na AGRFT, a so mi doma tudi to odsvetovali.«

Če svojih dveh bratov ni posnemala v izbiri študija, pa ju je v zelo zgodnjem snovanju svoje lastne družine, saj je svojo prvo hčerko Andreja rodila že pri dvajsetih letih. »Oba z bratom sta očka postala že zelo zgodaj, in bilo bi čudno, če bi sama zamujala,« v smehu pristavi Andreja in razloži, kako je pristala v novinarskih vodah.

Ure dela za minute oddaje

»Za novinarski faks, ki pa sem ga mimogrede - kar hitro obesila na klin, sem se odločila zato, ker sem že zgodaj začela delati kot novinarka in je bila to logična izbira. Kljub temu da sem že v osnovni šoli obiskovala novinarski krožek, v resnici nikoli nisem resno razmišljala o tem poklicu. Nato pa je nanoslo, da sem prišla na Slovenca in začela tam delati kot dopisnica iz Domžal. Na pobudo Cvete Zalokar Oražem je sledil 'skok' na kamniško televizijo, kmalu zatem pa sem pristala že na Pop TV. Nikoli mi ni bilo žal, da sem padla v to.« Na avdicijo za Pop TV jo je opozorila kolegica in že prvi pogovor s Tomazem Perovičem je obrodil sadove. Na Pop TV, kjer od samega začetka dela kot novinarka, redaktorica in voditeljica na področju kulture, je ostala vse do danes. »Noben faks mi ne bi dal toliko znanja in izkušenj kot prav prva leta na 'Popu', ko smo se lotevali povsem novih prijemov v novinarstvu, novega načina dela,« se z zadovoljstvom spominja začetkov. Gledalce največkrat nagovarja kot voditeljica Pop In-a, petminutne družabne kronike v zadnjem delu vsakodnevnih informativnih oddaj, a delo še zdaleč ni tako preprosto, kot morda izgleda v prispevkih. »Za temi petimi minutami slike je ogromno dela. Tisti teden, ko vodim oddajo, so moji delavniki dolgi praktično cel dan. Začnemo že dopoldne s sestankom v redakciji, kjer izberemo teme in dogodke, ki jih bomo pokrili. Dogaja se zelo veliko, a žal imamo

premajhno tehnično ekipo, da bi lahko pokrili vse zanimivosti. Če grem na teren, traja snemanje kakšne tri ure, pregledovanje materiala, pisanje prispevka in montiranje še nekaj ur ...«

Treme pred kamero že dolgo nima več, čeprav se vedno najdejo novi izzivi, ki ji poženejo kri po žilah. Dobro se spominja svojih prvih vklopov s terena v živo. »Dobesedno tresla sem se. Sicer se tega v prispevku ni videlo in sem dobro speljala vse skupaj, a trajalo je nekaj časa, da sem javljanje v živo sprejela kot nekaj običajnega. Kamere te kar nekako zasvojijo in za nobeno ceno ne bi dela na televiziji zamenjala za novinarsko pisanje po časopisih, čeprav

obožujem knjige in mi je šlo pisanje vedno dobro od rok. A televizija ima svoj čar!«

Izbirčna, a odlična kuharica

Kultura pa ni edino področje, ki ga je iz zasebnega življenja uspela uspešno prenesti tudi na službeno področje. Letošnje poletje smo namreč na televiziji že tretje leto zapored lahko gledali njene kuharske oddaje s terena, prav kuhanje pa je nekaj, čemur se Andreja z velikim veseljem posveča. »Ljubezen do kuhanja mi je, kot kaže, prirojena, ne podedovana. Že od malega me to zanima. Ker sem bila pri hrani vedno izbirična, sem že v zgodnjih najstniških letih začela brati kuharske knjige in kuhati tako, kot se je meni zdelo dobro. Spomnim se, da sem že pri sedemnajstih kuhala večerje za prijatelje mojih staršev, za kulturnike, ki so se pogosto zbirali pri nas doma. Vedno so me zanimale kakšne eksotične kuharije, jedi drugih držav - samo da je bilo vedno kaj novega, drugačnega,« s posebnim zanosom razlaga, a prizna, da se na njihovi mizi znajdejo tudi povsem klasične jedi, kot je na primer goveja juha, ki jo njen mož Samo obožuje.

JASNA PALADIN

Bdel je nad varnostjo Trzincev

Čeprav se življenjska doba ljudi vse bolj podaljšuje, tistih, ki si na pleča naložijo 8 križev, le ni tako veliko, še manj pa je takih, ki so pri tem čili in trdni, kot je še vedno Mijo Šošarič, ki je prvi dan tega meseca proslavil svoj visoki življenjski jubilej. Mijo, ki se zdaj, na stara leta, z ženo Marijo in sostanovalci iz trzinskega »farovža« ob sončnih popoldnevih pred farovžem pogosto predaja jesenskemu soncu in prijateljskemu klepetu, se z nasmehom in včasih tudi nostalgijo rad ozre na svojo prehojeno pot in preda spominom, saj so mu rojenice name-nile zanimivo in pestro življenje.

Rodil se je na Hrvaškem v Jastrebarskem. Ko je, kmalu po končani drugi svetovni vojni, leta 1946, prišel v vojsko, so ga kaj hitro izbrali za šolanje v podoficirski šoli. Najprej je služil na Reki, nato pa so ga premestili v Ljubljano. Bil je v posebnih enotah, ki so bile zadolžene za varovanje poveljstva. Iz Ljubljane ga je pot vodila v Kranjsko Goro, kjer je bil najprej poveljnik v obmejnih karavli, potem pa so ga premestili na tromejo Jugoslavije, Italije in Avstrije. V tistih časih hladne vojne varovanje meje prav ob t.i. železni zavesi med blokoma ni bilo tako enostavno. Mijo lahko pove marsikako zanimivo zgodbo iz tistega obdobja, saj je bilo neredko kar napeto, dosti pa so imeli opravka tudi z najrazličnejšimi tihotapci in tistimi, ki so želeli skrivaj čez mejo. Ko se je po devetih letih bivanja v hribih na meji preselil v Ljubljano, si je zaželel službe v civilstvu. Zaposlil se je kot normirec v takratni tovarni baterij Zmaj. Tam je spoznal tudi svojo bodočo ženo Marijo; leta 1952 sta se poročila. Tistega leta sta se mladoporočenca tudi preselila v Trzin v farovž, rodila se jima je prva hčerka Irena, druga, Milena, pa tri leta kasneje. Čez čas je Mijo zamenjal službo in je šel za livarja v Litostroj, potem pa je dobil ponudbo, da postane policist in zaposlil se je pri prometni policiji v Ljubljani. Mijo se je kmalu vključil v novo okolje in je bil še zlasti dejaven pri narodni zaščiti. Skoraj 20 let je bil tudi njen poveljnik v Trzinu. Spominja se,

kako so bili večkrat zadolženi za varovanje različnih strateških objektov v okolici Trzina, klicali pa so ga tudi k varovanju v Kamniško Bistrico, kadar so takratni predsednik Tito ali drugi visoki državniki za diplomate tam prirejali lov. Kot član civilne zaščite pa je tudi skrbel za varne poti otrok v šolo, za usposabljanje Trzincev za primere najrazličnejših naravnih in drugih katastrof, pomagal pa je tudi pri najrazličnejših nesrečah, ki so pestile Trzin in Trzince. Spominja se

nekaterih poplav Pšate, ki so bile v preteklosti pogostejše. Še zlasti se spominja ene od hujših poplav, ko je iz visoke vode odstranjeval dele mostu, ki jih je prinesla deroča voda. Takrat so mu pri reševanju imetja še zlasti koristile njegove izkušnje z vodami in ribiški visoki škornji. Mijo je namreč tudi športni ribič. Priznava, da je ribolov njegova velika ljubezen in da mu je zapolnil marsikatero prosto uro. Lepo je ob bregovih rek, ko voda med bujnim rastlinjem počasi ali živahno polzi mimo tebe, ti pa v globinah opazuješ obrise podvodnega življenja. Bil je član ribiške družine na Vrhniki, ribaril pa je ob zgornjem toku Ljubljanice in njenih pritokih, lovil pa je tudi v Kamniški Bistrici, Savi in drugih rekah. Brez pregovornega ribiškega pretiravanja pove, da je bila največja riba, ki jo je ulovil, 3,8 kg težka postrv. Na trnek pa se mu je zapela v Zbiljskem jezeru. Za ribami je oprezal tudi ob Pšati in spominja se, da je bila trzinska rečica včasih precej bolj »naseljena« z ribami, kot je zdaj. Bila pa je tudi bolj čista in Mijo se še spominja, kako so ženske ponekod imele perišča, kjer so v potoku prale in izpirale perilo, v številnih globjih rečnih kotanjah - kotlih, pa so imeli Trzinci tudi svoja naravna »kopališča«. Pod vasjo, v travnikih, od železniškega mostu proti Pšati, pa so mladi fantje poleti

na potoku delali tudi umetne jezove, da se je voda dvignila in omogočala prav prijetno kopanje. Mijo je ribe na Pšati lovil predvsem v njenem spodnjem toku pri Pimparki. Spominja se tudi, kako so trzinski fantje na skrivaj ribarili, vendar jih ni preganjal. »Nisem želel delati težav. Saj sem vedel, da lovijo na črno, a sem raje pogledal stran, ker tudi niso delali takšne škode med ribjim zarodom.« Drugače pa je bilo, ko so ga klicali kot redarja na različne prireditve. Še zlasti se hudo mušno nasmehne, ko se spomni trzinskih gasilskih veselice. »Te so bile pa res nekaj posebnega! Skoraj nobena ni minila brez pretepa. Prav čakali so, da bi se s kom stegli, na primer s Pšatarji.« Mijo je bil večkrat na teh veselicah redar po službeni dolžnosti, včasih pa je bil na njih tudi v civilu, vendar v pripravljenosti. Ker so vedeli, da je policaj, je bil včasih tudi tarča razgretežev, vendar je bil kot bivši vojak in policist izurjen v samobrambi, in je s strokovnimi prijemi lahko vročekrvneže učinkovito umiril.

Ker je moral skrbeti za družino, zaslužek pa ni bil posebno velik, si je pomagal z najrazličnejšimi dopolnilnimi dejavnostmi. Številni Trzinci se ga še vedno spominjajo kot učitelja oz. avtomobilskega inštruktorja. Niso redki tisti, ki jim je pomagal do obvladovanja vožnje z avtomobilom. Kar nekaj takratnih jurčkov pa je prislužil tudi s prodajo lesa za kurjavo. Po okoliških hribih je sekal les, doma pa ga je razžagal in pripravljal za kurjavo. Še posebno rad se spominja, kako je nekoč pripravil kar za 70 m³ drv. Velike skladovnice so bile vse okrog farovža in ob cesti k cerkvi.

Zdaj sta z ženo Marijo sama, saj sta si hčerki spletli svoji družinski gnezdecu izven Trzina, Irena v Kamniku, Milena pa v Ljubljani. Nadvse pa sta vesela, ko ju obišejo, saj imata zdaj že 4 vnuke in tudi že tri pravnuke. Nadvse sta zadovoljna, ko se družina z naraščajniki spet zbere; z veseljem povesta, da ju kar radi in pogosto obiskujejo.

Mijo pravi, da z veseljem spremlja tudi razvoj Trzina. Zadovoljen je, da se razmere v občini razvijajo tako, kot se. Meni, da je v kraju življenje zdaj precej kakovostnejše in boljše, kot je bilo, in prepričan je, da bo tako še naprej, da Trzin čakajo še lepši časi. Ponosen je, da smo samostojna občina. Ko govori o sebi, pa pravi, da mu gre zdravje na roko in čeprav se Marija s tem ne more tako pohvaliti, oba z veseljem gledata naprej in se še zlasti veselita odraščanja in uspehov svojih vnukov in pravnukov.

Miro Štebe

ČESTITKA

1. oktobra je praznoval jubilejni 80. rojstni dan naš dragi mož, oče, dedek in pradedek Mijo Šošarič iz Trzina.

*Dragi naš slavljenc,
to je dan, ki ni vsakomur dan,
srečni smo, da smo ga skupaj praznovali.
Želimo, da boš še dolgo z našo mami
in med vsemi nami, ki te imamo iskreno radi!
Pa zdrav nam ostani, da ga bomo še večkrat praznovali.*

Žena Marija, hčerki Irena s Slavcem in Milena s Francijem, vnukinje Vanja z Erikom, Jasna z Vojkom, Tina z Urošem in vnuk Žiga z Nino ter pravnuki Aleksander, Lara in Nuša.

Dan bolnih in ostarelih

Nedelja, 16.09.2007, je bila za naše starejše, bolne in invalide poseben dan. Člani Karitasa smo želeli, da bi vsaj za kratek čas pozabili na bolečine, tegobe in osamljenost in bi bil zato ta dan zanje malo drugačen, malo bolj lep, malo bolj milosten.

V župnijski cerkvi je bila, tako kot vsako leto, maša posebno za njih. Daroval jo je novi gospod župnik Boštjan Guček, sooblikovali pa člani Župnijske Karitas. Poudarek maše je bil v sobivanju mladih in starih, v sprejemanju drugačnosti vsake generacije, kar se da doseči, če si bomo znali prisluhniti in si vzeti čas drug za drugega. Seveda je tako za dobro notranje počutje posameznika kot za skupno bivanje potreben notranji mir. Tega smo si zaželeli z mislijo: »Drag si v mojih očeh, spoštujem te.« Posebnost te maše je bil zakrament bolniškega maziljenja, ki ga je z ganjenostjo prejelo veliko prisotnih. G. župnik je poudaril, da to ni zakrament umiranja, ampak zakrament tolažbe in upanja.

Med mašo smo družno prepevali cerkvene ljudske pesmi, ki so starejšim tako zelo drage.

Prijazni svojci in znanci so pripeljali veliko starejših, ki ne morejo biti vsako nedeljo v družbi ostalih župljanov. Zato je bilo srečanje ob sladkem prigrizku v župnišču še posebno živahno. Beseda je tekla o le-

tih, ki hitro minevajo, pa tudi o tegobah, ki jih nabrana leta prinašajo. Potrdila se je misel, da je vsaka težava lažja že, če jo lahko nekemu zaupaš in ob enem tudi izveš, da enake obremenjujejo tudi druge. Ob nazdravljanju se je g. župnik vsem zahvalil za pogum in dosedanje napore, saj na njihovih delih gradi današnji rod, ki ga brez njih ne bi bilo. Veselo razpoloženje je do-

polnilo še prepevanje, ob katerem se je utrnil marsikateri spomin. Hvala gospe Francki.

Veseli obrazi prisotnih so kazali, da so preživeli res malo drugačen dan in ob slovesu smo si rekli: »Drugo leto se zopet dobimo.«

V imenu Župnijske Karitas zapisala
Anica Batis

Izlet društva Jesenski cvet na Primorsko

Letošnjo jesen se je Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet odločilo za izlet na Primorsko. Z dvema avtobusoma in okrog sto udeleženci smo se 13. septembra odpeljali proti Primorski. Prva postaja je bila razgledna točka z gradu Socerb, od tam se vidi skoraj cela naša obala s Kopro. Pot smo nadaljevali proti znameniti kraški vasi Hrastovlje, kjer smo se podkrepili s kavico in poskusili kraške dobrote. Hrastovlje naj bi dobile ime po številnih hrastih, ki so nekoč tam rasli. Največja znamenitost kraja je romanska cerkva Svete trojice iz začetka 12. stoletja, ki je med najlepšimi kulturnimi spomeniki in je tudi uvrščena na seznam svetovne kulturne dediščine. Cerkva je imela tudi značaj utrdbe in stoji na skalni vzpetini nad vasjo. Obdaja jo obzidje in dva obrambna stolpa iz konca 16. stoletja. Notranjost cerkve je okrašena s freskami, ki prekrivajo vse stene. Poslikave segajo v leto 1490 in prikazujejo prizore iz stare in nove zaveze. Najbolj znamenita freska je upodobitev mrtvaškega plesa. V Hrastovljah smo se Trzinke slikale pred spomenikom Aleksandrijčankam. To so bile večinoma Primorke, ki so pustile otroke doma in odšle za zaslužkom kot dojlje v Aleksandrijo.

Iz Hrastovelj smo pot nadaljevali proti Kopro, kjer je bil organiziran ogled Luke Koper z avtobusom. Ogle-

dali smo si ogromne tovarne ladje, in sicer kontejnerske, pa za razsuti tovor, ogromne nakladalce, s katerimi natovorijo in raztovorijo tovor v treh dneh. Brez strojev je to včasih trajalo po več mesecev.

Po ogledu Luke smo se odpeljali do Izole, kjer se nas v Hotelu Delfin že čakali s kosilom. Po kosilu smo prosti čas izkoristili za sprehod ob morju do Izole, kopanje v bazenu in morju, tisti z bolečimi nogami pa za klepet v dobri družbi.

Domov smo se vračali v poznih popoldanskih urah, veseli, da nam je uspelo videti toliko znamenitosti in biti v dobri družbi.

Članice Jesenskega cveta iz Trzina

Izlet Trzinskih žerjavčkov v neznano

Letos mineva že tretje leto, odkar smo lenkrat letno vpeljali izlet v neznano. Tako kot naših ostalih izletov in dogodkov se tudi tega naši člani z veseljem in zanimanjem udeležijo.

Že samo ime izleta narekuje nekoliko drugačen pristop. Ko smo se odpeljali cilju naproti, smo najprej udeležencem nakazali nekaj smernic (pokrajina, zgodovinsko obdobje..), ki so jim pomagale pri reševanju zastavljenega vprašanja kam nas bo vodila pot. Že za dobro jutro so morali malo potelovaditi s svojimi možgančki in odgovor napisati na listič. Pravilni odgovor, ki pa ga je tokrat napisala le ena udeležanka, smo, kot se spodobi, tudi nagradili.

Naš tokratni cilj je bil Kočevski rog, Baza 20. Naš prvi postanek je bila vas Krka, kjer smo si v spremstvu vodiča ogledali izvir Krke. V več kot polurnem predavanju smo izvedeli nekaj o zgodovini izvira kakor tudi o skrivnostnih poteh, ki jih ubira voda, predno privre na dan.

Pot smo nadaljevali in kaj kmalu smo se ustavili v našem cilju- Bazi 20. Sprehod po poteh Baze 20 je trajal dobro uro in v tem času nam je vodič natančno orisal pokrajino, nastanek baze, način dostopa in življenja v njej. Tako smo si zopet pridobili nova znanja o tej zgodovinski znamenitosti preteklega obdobja.

V drugi polovici dneva pa smo poskrbeli tu-

di za družabni del. Po ogledu Baze smo se odpeljali do vasi Kresinc v bližini Črnomlja. Poleg čudovitega jezera, obdanega z gozdovi, bi sicer morali imeti piknik, ker pa nam vreme ni bilo ravno naklonjeno s prijetnimi temperaturami, smo se raje odločili in se preselili v gostilniške prostore, kjer smo imeli »piknik kosilo«. Po kosilu pa smo se, kot je pravzaprav že v naši navadi, ob zvokih harmonike malce zavrteli, se poveslili in trem našim članicam, ki so imele v tem mesecu rojstni dan, zaželeli vse najlepše in jih obdarili z skromnimi darilci.

V veselem razpoloženju in lepimi spomini na preživeti dan smo se odpravili na pot proti domu.

Pavlič Franc

Utrinki iz Domžalsko-Kamniške lige

Trenutno se člani Šahovskega društva Trzin najbolj ukvarjamo z Domžalsko-Kamniško ligo. V drugi ligi kar dobro kaže ekipi Buscotrade Trzin, ekipi Pekos pa se vremena še niso zjasnila. Morda bo kaj več sreče v zadnjih štirih krogih. Treba pa je priznati, da je druga liga zelo izenačena in ob morebitnem rezultatu 4:0 lahko pride v enem krogu do velikih sprememb. Poglejmo tabelo stanja po petih odigranih tekmah:

DOMŽALSKO-KAMNIŠKA LIGA 2007 - II. LIGA

Mesto	Ekipa	Točke	Meč točke	Buch
1	ČRNI GRABEN	14,0	10	48,0
2	ŠK IG	13,0	7	47,0
3	ŠK KAMNIK	11,0	6	54,0
4	BUSCOTRADE TRZIN	9,5	5	52,0
5	PODPEČ TELEKO	9,5	4	51,0
6	ŠK KOMENDA GABER	9,0	4	55,5
7	ŠD BAROB ŠMARCA	9,0	3	53,5
8	ZELENCI LPP	8,5	4	48,0
9	ŠS BOR DOB	8,5	3	46,0
10	ŠD TRZIN - PEKOS PUB	8,0	4	45,0

Beseda meč v zgornji tabeli ne pomeni sekala iz preteklih časov, temveč je tujka za ekipne točke posameznega dvoboja. Nasprotni ekipi se spopadeta na 4 deskah. Za vsako zmago ekipa dobi 1 točko in za remi pol točke, tako lahko v enem krogu ekipa dobi od 0 do 4 točke. Zmagovita ekipa dobi še 2 točki za ekipno zmago v dvoboju, če pa je rezultat neodloče 2:2, si nasprotni ekipi

razdelita vsaka po eno točko. Buch je okrajšava za Bucholz, po njem se imenuje izračun, s kako močnimi ekipami je določena ekipa v tekmovanju igrala. Večja ko je vrednost Bucholz, težje nasprotnike je imela posamezna ekipa. Te vrednosti postanejo pomembne, kadar ima več ekip isto število točk.

Začasno stanje v 3. Kamniško-Domžalski ligi pa je naslednje:

DOMŽALSKO-KAMNIŠKA LIGA 2007 - III. LIGA

Mesto	Ekipa	Točke	Meč točke	Buch
1	ŠD SINFONIKA VRHNIKA	17,0	10	50,5
2	ŽELEZNIČAR	13,0	8	42,5
3	REMI	12,0	8	55,0
4	ŠENT	12,0	6	52,5
5	ŠK VIŠNJA GORA STIČNA	11,0	6	48,5
6	ŠK KOMENDA BOCOSOFT	10,5	5	37,0
7	TRZINSKE SKERCE	9,0	4	44,5
8	ŠD ŠS LOKA PRI MENGŠU	8,0	2	61,5
9	ŠD MENGEŠ	7,5	4	52,0
10	ŠD BAROB ŠMARČA	7,5	3	42,0
11	PROTECT PODPEČ	7,0	3	46,5
12	ŠS BOR DOB	6,5	4	47,0
13	ŠK KOMENDA MEDO	6,0	2	36,5
14	ŠK KOMENDA SUMA	5,0	1	44,0

Ekipa Trzinske skerce se drži nekje pri sredini lestvice in približno podoben rezultat pričakuje tudi ob koncu tekmovanja.

Franci Banko

»Jekleni mož« Tone letos na Florido

Znani trzinski triatlonc ali »jekleni mož«, kot triatlonce pogosto imenujejo, Tone Škrlep, se bo letos za spremembo udeležil svetovnega prvenstva Ironman 70.3, ki bo 10. novembra na zahodni obali Floride v Združenih državah Amerike. Tone, ki je doslej že petkrat tekmoval na najbolj prestižnem tekmovalju v triatlonu, na svetovnem prvenstvu jeklenih mož na Havajih, se je tokrat odločil, da se bo poskusil še na prvenstvu triatloncev, ki tekmujejo na pol krajših progah kot tekmovalci na velikih triatlonih. To pomeni, da bodo morali na Floridi »jeklenci« preplavati po 2 km, prekolesariti 90 km in preteči mali maraton oz. 21 km. Tone pravi, da takšno tekmovalje terja drugačen pristop in da je pri tem manj taktiziranja. Teči, plavati in kolesariti je treba tako rekoč »na polno«. To pomeni, da vse razdalje premagajo precej hitreje kot na velikih triatlonih, in tudi te preizkušnje, čeprav so krajše, od človeka terjajo skrajne napore in seveda ustrezno pripravljenost.

Tone pravi, da je letos manj tekmoval, seveda pa tudi ni lenaril. Udeležil se je nekaterih tekmovalj jeklenih, med drugim triatlona na Bledu, kvalifikacijsko normo pa je dosegel na triatlonu 70-3 na Dunaju, kjer je bil v svoji kategoriji med tekmovalci, starimi od 55 do 59 let, drugi. Pravi, da so imeli slabo vreme, da pa se ni posebej naprezal, ko je videl, da bo drugi, kar mu je zadoščalo za doseg norme. Na novembrskem tekmovalju v mestu Clearwater na Floridi bo nastopilo kar 1.800 tekmovalcev. Konkurenca bo zelo huda, zato so bile tudi norme za doseg pravice za nastop na tekmovalju ostre. Možnost nastopa na tem tekmovalju so si zagotovili zmagovalci in drugo uvrščeni v posameznih starostnih skupinah na nekaterih izbranih triatlonih. Med tekmovalci bo tudi kar nekaj Slovencev, med drugimi tudi »trziška znanka« Nataša Nakrst.

Tone pravi, da je pri takih tekmovaljih med najboljšimi le malo t.i. padalcev, tistih, ki jih drugi še ne bi poznali. Ker gre za zelo naporna in dolgotrajna tekmovalja, z rezultati lahko le izjemoma presenetijo kakšni izjemni novinci. Pot do uspeha je pri triatloncih namreč dolga in »trnova«. Ni čudno, da se najboljši že kar dobro poznajo med sabo. Tone pravi, da tudi pri tekmečih lahko vidi, od kod prihajajo. Američani in Kanadčani se znajo zabavati, in stvari ne jemljejo tako smrtno resno, kot na primer Nemci in nekateri drugi zahodnjaki, zelo razpoloženi pa so običajno tudi Japonci. Teh je bilo na Havajih vedno kar veliko. Sploh je na teh Pacifiških otokih dosti Japoncev, ki so najprej prišli na Havaje delat, potem pa so napredovali na družbeni lestevici in zdaj zasedajo že kar

precej pomembnih položajev v havajski družbi. Ni čudno, da se japonski tekmovalci na Havajih počutijo kot doma.

Za Toneta so bili Havaji izziv, a tudi zelo naporene preizkušnje, saj je potreboval kar precej časa za aklimatizacijo. Najbolj ga je motil velik časovni preskok, saj se je njegov bioritem le počasi privajal na novi čas, naporene pa je bilo tudi zaradi vročine, ki je ni bil vajen. Pred eno od tekem na Havajih ga je tudi psihično kar pretresel potres z močjo 6,8 stopenj po Richterjevi lestvici. Tresenje je bilo zelo zlovesče in močno in Tone se po tistem kar ni mogel sprostiti. Pravi, da bi za popolno prilagoditev takojšnjim razmeram potreboval dalj časa, žal pa so Havaji sorazmerno dragi, tako da je tja vedno prišel le par dni pred tekmovaljem in se potem tudi kar hitro vrnil. Za turizem mu je ostajalo le malo časa. Ocenjuje, da bo Florida, vsaj glede aklimatizacije, zanj manj zahtevna. Časovni preskok bo manjši, temperature, ki se zdaj na obali Mehiškega zaliva gibljejo med 28 in 30 stopinjami Celzija, bodo v času tekmovalja zmernejše, okrog 25 stopinj, tekmovalje pa bo potekalo praktično po ravnini, skoraj na nadmorski višini nič. Kolesarili bodo celo kar po zelo dolgem - več desetkilometerskem mostu preko zaliva Tampa. Tu di cenovno je Florida za Toneta ugodnejša od Havajev. Podobno kot pri zadnjih treh obiskih Havajev ga bo tudi tokrat spremljala žena, ki bo zadolžena za prehrano in druge logistične podvige, v spremstvu pa bo še Tonetov sin Borut s svojim dekletom. Za lažje delovanje bodo med bivanjem v Clearwaterju najeli avtomobil. Tone ne računa na zmagovalne stopničke v svoji starostni skupini, saj so te rezervirane

za profesionalce, tiste, ki živijo od tekmovalj. Pravi, da je med tekmovalci veliko trenerjev, športnih učiteljev in drugih s podobnimi zaposlitvami. Ti imajo precej boljše pogoje kot Tone, ki še vedno opravlja svoj poklic in ob tem trenira. Upa pa, da se bo med neprofesionalci dobro odrezal. »Je pa to malo odvisno tudi od sreče, ki jo moraš zraven tudi imeti!« se zasmee, po tistem pa malo računa tudi na svoje dolgotrajne izkušnje.

Ko zbira denar za udeležbo na prvenstvu, pa Tone priznava, da ni pravi tip za zbiranje denarja in da z leti možnosti za pridobivanje novih sponzorjev kopnijo. Vseeno pa je hvaležen svojim stalnim sponzorjem, ki ga že ves čas podpirajo. To so predvsem nekatera podjetja iz Trzina, še zlasti Biring in Signa, upa pa tudi na pomoč Občine, saj ga je tudi ta podpirala že pri njegovih drugih podvigih. Tekmovalje v Clearwaterju bo tudi tokrat, podobno kot tista na Havajih, mogoče spremljati preko spleta, dogodek sam pa bo, kot se za Američane spodobi, tudi drugače medijsko dobro pokrit. Verjetno bomo nekateri Trzinci Toneta, ki krene v ZDA 2. novembra, dober teden pred tekmovaljem, na preizkušnji res spremljali neposredno kar preko svetovnega spleta. Na vsak način pa mu želimo kar najboljšo uvrstitev.

Miro Štebe

Nesnaga na enem kupu

Smetarji imajo očitno radi nesnago! Pa ne samo tisto iz gospodinjstev, tudi sami radi smetijo in pacajo slovenščino. To, da so ravno na ekološkem otoku pred dvorano KUD-a zasmetili

s smešno in nelogično tujko, je pa že preveč. Vse se da zelo lepo povedati tudi po slovensko in prav s tem bodo pokazali svojo izobraženost in razgledanost. V nasprotnem primeru jim svetujemo uvedbo »obrata za predelavo odpadkov« po novih, višjih cenah.

Športne igre ŠD Trzin in Adijo poletje

Športno društvo Trzin je za soboto, 6. oktobra, načrtovalo zanimiv in pester dan, ki naj bi bil prežet s športnim duhom. Na ta dan naj bi se v Trzinu odvijale športne igre v košarki, nogometu in namiznemu tenisu. Pripravili naj bi tudi tekmovanje skaterjev, tako imenovani skate contest z imenom Lord of the lines. Pri košarki smo pričakovali zanimiv turnir ulične košarke, v nogometu bi se med sabo pomerile nogometne trojke, tem pa naj bi sledil še turnir v namiznem tenisu. Za piko na i športnemu dnevu pa je organizator načrtoval koncert manj uveljavljenih, vendar kakovostnih glasbenih skupin. Ker jo je športnemu društvu močno zagodlo vreme, saj je v dopoldanskem času, ko naj bi se turnirji začeli, močno deževalo, je bil program tega dne močno okrnjen. Od športnih iger je bil tako uspešno izveden le turnir v namiznem tenisu.

Več sreče z vremenom pa so imeli glasbeniki, ki so se prvič predstavljali širši trzinski publiki. In sicer so ob sedmi uri zvečer publiko s svojimi melodijami in pa tudi tujimi priredbami najprej ogreli Vrhničani, ki nastopajo pod imenom Lybra. Dve punči in trije fantje so med tujimi pop/rock priredbami odigrali tudi nekaj svojih

skladb, med njimi na primer zmagovalno pesem letošnjega Festivala FenS 2007 (festival Nova scena). Ko je bilo občinstvo že dodobra pripravljeno na rockovske ritme, pa je oder zavzela ljubljansko-kraška naveza Ultra. Skupina, ki je izdala že tri single, posnela dva videospota in ki pobira lovorike na vseh festivalih, ki se jih udeleži, se je Trzincem predstavila prvič. Občinstvo je mrzlemu vremenu navkljub ogrela s svojimi uspešnicami, kot so Dan za dva in Igra ljudi, zaigrali pa so tudi nekaj dobrih pop uspešnic Robbieja Williamsa, Bon Jovi-ja, Billy Idola, Kosheen in ostalih.

V glasbenem duhu je torej športno društvo Trzin s prireditvijo Adijo poletje uspešno pozdravilo jesen, v športnem duhu pa so prireditev predstavili na soboto, 13. tm. O zmagovalcih in dogajanju športnih iger pa vas bomo obvestili v novembrski številki Odseva.

Mateja Erčulj

16 ur nogometa

V soboto, 22. septembra 2007, od 08. do 24.00 ure je Športno društvo Loka pri Mengšu v tamkajšnjem športnem parku organiziralo maraton v malem nogometu med ekipama občin Mengeš in Trzin. Vodja organizacije iz Športnega društva Loka pri Mengšu, Pogačar Robert, je med drugim povedal, da je ideja o maratonu v malem nogometu zrasla na podlagi vse večjega razvoja tega športa v obeh občinah. Pripravili so ga v podobni obliki kot že prej košarko. Maraton je imel predvsem

družabni pomen, rezultat pa ni bil tako pomemben, čeprav tudi tega ne smemo zamenariti. Vsaka občina je imela štiri ekipe s po 10 igralci, tako da je nastopilo 80 igralcev. Ekipe so se menjavale vsako uro, rezultat pa je bil negotov vse do konca. Tekmovalci so se športno borili vse do polnoči, zmage pa se je veselila ekipa iz občine Trzin, ki je tekmece premagala z rezultatom 98 : 83.

Ob polnoči sta se podelitve pokalov za najboljše igralce in ekipo udeležila tudi oba župana, g. JERIČ in g. PERŠAK. Oba sta poudarila, da je podobno druženje mladih in veteranov razveseljivo. Podprla sta idejo, da se naslednje leto srečajo na trzinskem terenu, kjer bo naslednji maraton.

Zoran

Zapojmo skupaj z babicami in dedki

Tako se je imenovala plesno-pevska točka skupin PTIČKI in STONOGE iz trzinskega vrtca Žabica. Medse so otroci povabili tudi svoje stare starše, zbrane v društvu Žerjavčki, in skupaj smo jo z avtobusom (prevoz je omogočila Občina Trzin, za kar se ji najlepše zahvaljujemo) mahnili na nastop v ljubljanski Cankarjev dom, kjer je v začetku oktobra potekal Festival za tretje življenjsko obdobje.

Organizatorji so nas prijazno sprejeli in nam razkazali ogromno stavbo ter nekaj dvoran v njej, nato pa smo prisluhnili otroškemu pevskemu zboru pod vodstvom priznane pedagoginje Mire Voglar. »Sedaj pa so na vrsti gostje iz Trzina,« je napovedal povezovalac prireditve, in oder je bil naš. Ob pevski spremljavi žerjavčkov so »ptički« z Gašperjem in Sonjo zaplesali Ob bistrem potočku je mlin, »stonoge« z Marijano ter Miro pa Izidor ovčice pasel. Ker smo poželi bučen aplavz, smo družno z obiskovalci festivala »odregali« še Žabe svatbo so imele in se nato za nagrado posladkali z jabolki ter skuto.

In kaj je bilo našim malčkom v Cankarjevem domu najbolj všeč? »Martin Krpan!« so v en glas brž izstrelili otroci. Priljubljene Levstikovega junaka je v preddverju namreč imenitno upodobil znani Jure Sešek in svojo zvrhano mero dobre volje prenesel na vse - tako mlade kot malce starejše! Dogodek je tako zares imenitno uspel, s tovrstnimi medgeneracijskimi srečanji pa bomo v Vrtcu Trzin nadaljevali tudi v prihodnje.

Vzgojitelji iz vrtca Trzin

Državno prvenstvo v precizni orientaciji v Trzinu

V nedeljo, 16. septembra 2007, je v Trzinu (na območju Frnihtovega bajerja) potekalo letošnje državno prvenstvo v precizni orientaciji. Tekmovanje je organiziral Orientacijski klub Trzin, progo pa je postavil letošnji svetovni prvak v tej športni panogi, Trzinec Krešo Keresteš.

Tekmovanja se je udeležilo 28 tekmovalcev iz Slovenije, Hrvaške in Italije. Na startu so bili - razen postavljalca proge - vsi letos najuspešnejši domači tekmovalci, tako da se je za naziv državnega prvaka potegovalo kar 14 Slovencev. Prvi štart je bil določen za enajsto uro; od tega trenutka naprej so se udeleženci na progo podajali v dvominutnem intervalu. Takoj na začetku sta tekmovalce čakali dve časovni kontroli, nakar jih je, v prelepem jesenskem vremenu, tekmovalna trasa vodila po makadamski poti ob trim stezi globlje v gozd. Kontrolne točke v gozdu so bile vse po vrsti zelo zanimive, njihova težavnost pa se je spreminjala od relativno enostavnih do precej zahtevnih.

S progo je najbolje opravil Hrvat Dalibor Perković, ki si je pred zasledovalci nabral kar zajetno prednost. Drugo mesto je zasedel Niko Čížek, član domačega kluba OK Trzin, ki je tako osvojil naslov državnega prvaka v kategoriji open, kakor tudi v kategoriji paraolimpik. Slovenski vice-prvak je postal Klemen Kenda iz OK Azimut, tretje mesto na državnem prvenstvu pa je zasedel njegov klubski kolega Vlado Sedej. Naziv državnega prvaka v mladinski kategoriji je osvojil Timi Čížek iz OK Trzin, tako da so letos vsi trije naslovi ostali v rokah domačih trzinskih orientacistov. Dobro organizirano in brez zapletov izvedeno tekmovanje se je zaključilo s podelitvijo medalj in priznanj na vrtu pred gostilno Trzinka. Ob tej priložnosti je domači klub štirim Trzincem, ki so letos na evropskem in svetovnem prvenstvu osvojili za Slovenijo bronaste oz. zlato medaljo, podelil še dodatno priznanje v obliki praktičnega darila. Na koncu je Orientacijski klub Trzin vse udeležence pogostil še z znamenitimi »podaljšanimi« trzinskimi čevapčiči, tako da so prav vsi tekmovalce zapustili s prijetnim spominom in polnim želodcem.

Niko Čížek
Orientacijski klub Trzin

Ula je postala državna podprvakinja

Na Šolskem državnem prvenstvu, ki je potekalo 5. oktobra 2007 v Domžalah, smo dobili šolsko podprvakinja. To je postala Ula Dremel, ki je za zmagovalko Ivo Vaner iz Maribora zaostala dobri dve minuti. Tekmovanje je potekalo delno po Šumberku in delno po Domžalah, do cilja, ki je bil pred OŠ Domžale. Udeležilo se ga je 115 tekmovalcev, 32 učenk in 44 učencev iz 12 osnovnih šol ter 15 dijakinj in 24 dijakov iz 6 srednjih šol oz. gimnazij.

Poleg Ule so se tekmovanja udeležili še nekateri člani Orientacijskega kluba Trzin. Lara Jerman je osvojila nehvaležno 4. mesto in za tretjim mestom je zaostala le 13 sekund. Pohvaliti velja tudi Martina Špendla, ki je zasedel 6. mesto. Nastopila sta tudi Filip Jakob Špendl in Maj Hrovat, ki jima do vidnejše uvrstitve tokrat ni uspelo priti, imata pa možnost, tako kot vsi ostali, da se na naslednje tekmovanje dobro pripravita.

Na tekmovanju sta nastopila še dva učenca OŠ Trzin, Klemen in Nejc Verbovšek. Klemen je sicer član Orientacijskega kluba Komenda, osvojil pa je 12. mesto, medtem ko je bil Nejc v družbi Filipa Jakoba in Maja.

Finale slovenske lige v precizni orientaciji 2007

Po slabem sobotnem vremenu se je v nedeljo le razjasnilo in pogoji so bili kot nalašč za zaključek slovenske in slovensko-hrvaške Pre-O lige 2007. Tudi to leto je eno izmed tekmovalj potekalo v Ljubljani pod Rožnikom. Niko in Timi Čížek sta za kategorijo Pre-A pripravila progo z 18 kontrolnimi točkami in s še dodatnimi tremi časovnimi kontrolami, kar je bila do sedaj najdaljša proga pri nas.

Na progi je najboljšo znanje pokazal Ivo Tišljar iz Zagreba, med Trzinci pa se je najbolje uvrstil Krešo Keresteš, ki je osvojil 3. mesto. To je zadostovalo za skupno zmago v Slovenski Pre-O ligi 2007, zmago v Slovensko-hrvaški Pre-O ligi 2007 si je Krešo zagotovil že prej in jo je tokrat samo še potrdil. Med Trzinci je največ priznanj pobral Dejan Podlipnik, ki je na tekmovanju osvojil 3. mesto v Pre-B (absolutno) in 1. mesto v razredu paraolimpik (med invalidi), v slovenski Pre-O ligi 2007 je osvojil 2. mesto in 1. mesto v razredu paraolimpik, v slovensko-hrvaški Pre-O ligi 2007 pa je osvojil 3. mesto in 1. v razredu paraolimpik ter 3. mesto v kategoriji Pre-A razred paraolimpik. Dejan je skupaj z Melito Cotič-Trojer osvojil tudi 3. mesto v tekmovanju parov v kategoriji Pre-B.

Tekmovanje parov je bila novost, ki si jo je izmislil Niko in je nekaj podobnega kot ekipno tekmovanje. Pri rezultatih se upošteva seštevek doseženih točk in časa obeh tekmovalcev. V kategoriji Pre-A je v tem tekmovanju zmagala zagrebško-meūimurska naveza Horjan - Koščak, med Trzinci pa je do krožnika slave prišla Mateja Keresteš, ki je v paru tekmovala skupaj s Klemenom Kendo iz Cerkna.

Orientacijski klub Trzin

www.onger.org
dnevno sveže
planinske novice

Planinske novice

Letos se je jesenski hlad pričel kar zgodaj - eni pravijo, da že diši po zimi - ampak planinci pač nismo zmrzljive sorte in pridno migamo. Septembra smo uspeli osvojiti tri vrhove, dva izleta sta nam splavala - po dežju, za enega na pol odpadlega pa je bil kriv Murphy (oz. muhast telefon).

Zanimivi izleti

Še pred prvim šolskim dnevom se je kar 19 neustrašnih (mladih in 'mlajših') v nedeljo odpeljalo proti **Mangartu**. Po dolgi vožnji so se v jutranjem mrazu za vodnikom Miho povzpeli po Slovenski poti. Z razgledom se tistega dne niso mogli ravno pohvaliti, a to ni skalilo veselja ob varno osvojenem vrhu. Sestopili so po Italijanski poti in se na Mangartski planini 'posladkali' še z ovčjim sirom. Več o tem izletu ste lahko prebrali že v prejšnji številki Odseva.

Naslednji vikend se je osmerica odzvala klicu kralja Matjaža. Sončen dan je bil kot nalašč za obisk njegovega kraljestva; vzpon na

Na vrhu Špika

Peco pa je bil pod Boštjanovim vodstvom pravi jesenski posladek z lepim razgledom. 22. september je bil pravi dan za skok čez mejo - na **Špik Hude police** v Zahodnih Julijskih Alpah, kamor je 11 takih, ki jim zju-

traj ni težko vstati, popeljal Emil. Vzpon po zložni poti na več kot 2400 metrov visok vrh jim je polepšalo sončno vreme, žvižganje svizcev in kozorogi, ki so se pogumno nastavljali objektivom fotoaparátov.

Planinske skupine že dejavne

Jesen je čas, ko ponovno zaživijo planinske skupine. Najprej smo v dvorani Marjance Ručigaj 19. 9. pripravili predstavitev dela Mladinskega odseka. Očitno kar uspešno, saj se nam je pridružilo v obeh planinskih skupinah (PS) precej otrok.

Polona Podbevšek in Simon Kralj sta letos že preživela 'ognjeni krst' vodenja PS v skupini mlajših osnovnošolcev, ki se enkrat tedensko srečuje v OŠ Trzin, Boštjan Kralj pa nadaljuje z vodenjem skupine starejših osnovnošolcev, ki se prav tako srečujejo tedensko, a v planinski hišici.

Da sklepi ne bodo oleseneli in mišice 'ošvohnele', boste člani PD spet lahko poskrbeli na rekreaciji ob ponedeljskih pozno zvečer (od 21.30 do 23.00) v telovadnici OŠ Trzin.

Mladi športni plezalci pa bodo treninge začeli v drugi polovici oktobra (ponedeljek od 16.30 do 18.30) pod vodstvom nove mentorice Katje. PD s svojim športno-plezalnim odsekom očitno misli resno!

In kaj se bo dogajalo v prihodnje?

V oktobru najmlajše čaka krajši izlet po gozdni učni poti po Šumberku. Tudi »hišna vzpetina« Domžal je lahko zanimiv cilj - sploh, če se morajo otroci poleg hoje spopasti še z različnimi nalogami ... Pot nas bo vodila tudi po lovskih poteh pod vznožjem Krvavca, če pa bo narava menila, da snega še ne potrebujemo, se znamo odpraviti še na Macesnovec.

V novembru odhajajo 4 člani starejše osnovnošolske skupine na regijsko tekmovanje Mladina in gore v Črnomelj, v Trzinu pa pripravljamo letos že drugo srečanje mentorjev in vodnikov iz našega MDO; rdeča nit srečanja je Motivacija.

Emil Pevec

Na podelitvi Staničeve nagrade

Poleti leta 1800 je našemu rojaku Valentinu Staniču uspelo po pustolovskem vzponu prvemu priti na vrh Watzmana (2.713m), goro, ki jo imajo mnogi za najvišji vrh Nemčije, čeprav je Zugspitze višja, vendar ima vrh ravno na meji, nanj pa pripelje tudi žičnica. Prav gotovo je Watzman najvišja povsem nemška gora, za vzpon nanj pa se je treba kar potruditi. Prav zato imajo planinci goro, ki kraljuje

v enem najbolj vzornih narodnih parkov sveta Berchtesgadnu, za svojo najvišjo goro. V parku in sploh na Bavarskem zelo cenijo izjemno zapuščino našega pionirja sodobnega alpinizma in znanstvenika - geodeta, saj je bil prvopristopnik na še več drugih vrhov, ki jim je tudi kot prvi izmeril nadmorske višine. Vsako leto podelijo prestižno Staničevo nagrado za dosežke na področju raziskovanja gora, gorniške zgodovine in gorske kulture. Nagrado, ki jo podelijo v koči Watzmannhaus na pobočju gore, je letos prejela dr. Tatjana M. Peterlin - Neumaier, ki je bila rojena v Ljubljani, zdaj pa živi v Nemčiji. Ima izjemne zasluge za raziskovanje Staničevaga dela in življenja. Podelitve priznanja se je udeležila vrsta vidnih predstavnikov Bavarske in še zlasti bavarske planinske organizacije, iz Slovenije pa je poleg predstavnikov Triglavskega narodnega parka prišlo tudi kar 50 članov PD Valentin Stanič iz Kanala, 20 predstavnikov PD RTV Slovenija, med njimi pa sem bil, kot edini predstavnik PD Onger Trzin, tudi jaz. V prisrčni slovesnosti ob podelitvi je bilo izrečenega veliko besed prijateljstva in sodelovanja, vsi pa smo ugovarjali, da je ime Valentina Staniča v domovini preveč zapostavljeno in da se sploh ne zavedamo, s kakšno veličino se lahko ponašamo. Stanič je bil res izjemen človek, ki je pustil neizbrisni pečat v svetovnem alpinizmu, deloval pa je na številnih področjih, kjer se je izkazal kot viziona, in je marsikje prehitel razvoj. Naslednji dan smo se povzpeli na severni vrh v grebenu Watzmana Hocheck (2.651 m), nov sneg pa je večino odvrnil od prečenja grebena na glavni vrh. Želel sem se povzpeti na vrh, zato sem se zagrizel v poledenele plošče in stolpe. Ker je pot izjemno dobro opremljena s klini in jeklenicami, mi je pristop na vrh uspel, čeprav sem se ob tem marsikdaj počutil kot Stanič, le da sem vedel, da je na vrh mogoče priti. Za mano so šli tudi nekateri drugi in praktično vsi Kanalci. Izlet smo zaključili z vožnjo po čudovitem Kraljevskem jezeru (Koenigssee). **MŠ**

Na podelitvi Staničeve nagrade

Bili smo na pragu težav

Septembrsko vreme nas je kar dobro »zasekiralo«. Kimavec bomo bolj kot po hladnem začetku meseca pomnili po obilnem deževju ob koncu druge dekade. Natančneje po usodnem torqu 18. 9. 2007, ko so se zgodili Železniki, precej nevšečnosti pa smo imeli tudi drugod. V povirju Selške Sore je padlo v vsega nekaj urah več kot 200 litrov dežja, v Bohinju pa celo več kot 300 na kvadratni meter. Krajši konec so kljub manjši količini potegnili Železnikarji, saj je tam več strmin, ozkih pritočnih dolin in grap, predvsem pa je precej večji delež površja na neprepustnih kamninah, s katerih voda hipoma odteče. Prikrajšani nismo bili niti Trzinci, ki smo ob tem poslabšanju vremena prejeli »le« 129 litrov! Toliko jih je namreč na mlakarski opazovalni postaji nameril naš vremensko še kako cenjeni sokrajan. Podobno količino pa so izmerili tudi sosednji, »izvenobčinski« opazovalci.

Zanimiva je primerjava enodnevnih količin padavin, zabeleženih 19. 9. zjutraj. V Ljubljani so dobili 66, Šentvidu že 181, Domžalah 113, na letališču Brnik 180 (v Zgornjem Brniku pa kar 202!), v Vogljah 210, Kamniku 145 in na Krvavcu 151 litrov! Kot je razvidno, smo bili v Trzinu ravno na pragu hujših težav. Starejši jih gotovo še pomnijo iz časov, ko Pšata še ni bila regulirana, predvsem pa ni bilo razbremenilnika med Mengšem in Količevim, kjer se kanal izlije v Kamniško Bistrico. Menda so bili svoje čase pod vodo tudi železniški tiri; prav zanimivo bi bilo, ko bi vedeli o tem kaj več ali celo imeli kakšno študijo. Ker pa je občinska stavba že nekoliko stran od Pšate, je vprašanje, kako bo s tem, saj ni nevarnosti, da bi zalilo kakšen pomemben dosje. Poleg tega imamo pri nas bolj kot s sovami težavez vranami, katerih eskadrilja je vsak dan v nizkem preletu na relaciji Mengeško polje-Onger, kjer je ptičji hangar.

(Foto: Miran Župan)

Hitra akcija »Zahribcev«- polnjenje peska v protipoplavne vreče - je ob pomoči trzinskih gasilcev preprečila najhujše.

Vseeno pa Pšata ni povsem mirovala. 18. 9. 2007 je začela že okoli 16. ure zelo hitro naraščati in poplavljeni na območju Topol. In glej ga, »podnebnega« zlomka, največ škode je utrpelo prav podjetje Hidrotehnik, ki se med drugim ukvarja tudi s sanacijo območij, prizadetih v poplavih. Okoli 18. ure je Pšata podrta obrambne nasipe na desnem bregu in se pričela razlirati proti Mengšu ter vdrla v Vrtec Gobica. Kmalu zatem so se poslabšale razmere tudi na območju Trzina. Poplavila je nekaj kleti najbližjih hiš ob zahodnem kraku Jemčeve ceste, v akciji pa so bili tudi prebivalci treh novejših stolpičev v ulici Za hribom. Takoj za mostom pri Taubiju se je namreč razlila voda po travniku ob desnem bregu Pšate in le malo je manjkalo, da ni vdrla na tamkajšnje parkirišče in naprej v stavbe.

Vrnimo se h kimavcu, v katerem ni manjkalo hladu in padavin. V »mesečni« padavinski posodi se je nabrala izjemna količina, marsikje celo rekordna glede na do sedaj izmerjene. V večjem delu Slovenije je padlo več kot 200 litrov dežja na kvadratni meter, ponekod pa skoraj še enkrat toliko. Mesečna količina padavin je krajevno tudi do trikrat preseгла

dolgoletno septembrsko padavinsko povprečje. Po nižinah je bila povprečna mesečna temperatura zraka za okoli stopinjo, v visokogorju pa kar dve pod dolgoletnim povprečjem. Nič bolje ni bilo z dejanskimi temperaturami zraka, saj so bile nekajkrat tudi od 5 do 10 stopinj Celzija prenizke glede na dolgoletno povprečje. Zadnji septembrski petek je bilo na Kredarici pol metra snega.

Dobra plat letošnjega septembra je bila, da se je držalo vreme vsaj za vikende, ki so bili večinoma topli, suhi in sončni. Kdor je hotel in mogel, je zato lahko pošteno izkoristil naravne darove (kostanja in gob je bilo kot listja in trave...) in čare narave. Slednji so na višku te dni, ko imamo opravka z najlepšimi pokrajinskimi barvnimi odenki.

(Foto: Miran Župan)

Poplavljeni travnik v ulici Za hribom so hitro izkoristile rabe.

Trzinci smo bili v desetih padavinskih dneh deležni obilnih 256 litrov vode na kvadratni meter, Domžalčani so jo dobili le trinajst manj. Kar trinajst dni smo imeli meglo, ki je nekajkrat vztrajala celo do 11. ure (pri Mengšanih kakšno uro manj...). Štiri dneve je grmel, na padavinski »sodni« dan praktično ves čas v presledkih. Če ne drugega, se lahko torej vsaj po nekaterih vremenskih pojavi pohvalimo, da smo boljši od sosedov, če se že ne moremo po čem drugem, bolj uporabnem. Smo pa po novem tudi državni prvaki v svetlobnem onesnaževanju. In kot da ne bi bilo minuli mesec dovolj oziroma ponekod celo preveč vode, smo začeli prav blizu Pšate še z gradnjo trzinske fontane. V času, ko nam je država močno priprla pipico, pa tudi zima ni prav več daleč, nas vse skupaj kar malo spominja na Cefizlja in njegove »sojunake« iz znamenitega kraja, ki ga lahko prepoznamo tudi v marsikaterem slovenskem občinskem središču. Ampak kaj, ko so nastali načrti za vodnjak že v zlatih, sproščenih časih. Morda pa se bo preselil v Trzin kdo od predsedniških kandidatov...

Pa kaj bi zdaj s tem, pred vrati je jesensko zbiranje vejevja in grabljenje listja, dva tipično jesenska »športa«. Že v 19. stoletju so sokolski telovadci rekli, da velja gojiti »zdrav duh v zdravem truplu«, in glede tega velja tudi na višku jeseni slediti njihovim napotkom. Le še nekaj dni nas loči do predstavitve urinih kazalcev, ko bomo spet prešli na sončni čas. Mračni šok, predvsem pa vsakokratni popravek bioritma, povzročata največ preglavic najmlajšim. Starši jih bomo morali spet prepričevati, da ni nič posebnega, pri čemer velja največ lasten zgled. A kaj, ko je tudi naša jutranja podoba v ogledalu vse bolj jesenska. Počakajmo še nekaj formacij ongrskih vran nad megleno ravnino in že bodo tu rdeča lica, razpokane ustnice, sapa pred očmi, mrzle okončine in zamašeni nosovi. Do takrat pa se naužijmo čimveč sonca.

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

Za pomoč prizadetim v poplavi

Člani Društva upokojencev Žerjavčki Trzin se bomo pridružili darovalcem pomoči za prizadete v poplavih. Zbirali bomo prostovoljne prispevke, ki jih lahko oddate pri dežurnih članih v Centru Ivana Hribarja, Ljubljanska 12 f, ob četrtek in petkih od 8.00 do 13.00.

Poplava tudi Trzinu ni prizanesla

Kako močna je narava, smo lahko čutili v noči s torka na sredo, 19.09.2007, ko smo najprej po televiziji videli, kako v Železnikih voda odnaša domove, avtomobile in drugo imovino. Poročevalci so bili prepričljivi v svojem poročanju, vendar kljub temu nismo dojemali, kaj hudega lahko povzroči voda.

Trzinski gasilci so bili že v popoldanskih urah poklicani na pomoč v IOC Trzin, kjer odtoki niso več pozirali meteorne vode in je začelo poplavljeni cesto. V večernih urah pa so bili najprej poklicani na pomoč v novi Trzin, kjer je puščal plin, kasneje pa so na pomoč odhiteli v Mengeš, kjer je bila Pšata zelo utegnjena v svoji strugi, in je grozila, da prestopi dokaj visoke nasipe razbremenilnika. To se je tudi zgodilo. Voda je pričela poplavljeni najbližje travnike in objekte. Gasilci so polnili vreče s peskom in poskušali vodi zapreti pot v objekte, kljub temu da jih je bilo veliko, tej naravni sili niso bili kos. Ko se je neurje proti polnoči v Mengšu pričelo umirjati, pa je voda

že grozila Loki in Trzinu. Trzinski gasilci so se zatorej odpravili proti domu, da bi še pravočasno lahko ukrepali. O nevarnosti so preko ozvočenja na gasilskih avtomobilih obvestili ogrožene občane, župana in poveljnika civilne zaščite občine Trzin, ki sta z gasilci naredila operativni načrt spremljanja vodostaja na različnih lokacijah. Zagotovili smo zadostno količino peska in vreč za pripravo preprek, da voda

ne bi vdrla v kleti blokov in individualnih hiš. Vendar iz Loke je že prihajala velika količina vode in v roku 10 minut je začela Pšata poplavljeni bregove vse do Jemčeve ceste, kjer je pritekla tudi v kleti skozi kanalizacijo. Iz kanalizacije na Jemčevi cesti je bruhala voda in gasilcem, nekaj pripra-

Mesec požarne varnosti

Mesec oktober je posvečen varstvu pred požari in drugimi nesrečami. Letošnje vodilo je na temo evakuacije. Ob koncu prejšnjega meseca, ob nedavnih poplavih, smo bili priča, kako pomembna je evakuacija ob tako velikih naravnih nesrečah, ko ljudje ostanejo tako rekoč brez vsega.

Gasilci bomo, kot vsako leto doslej, imeli za osnovno šolo in vrtec organiziran ogled gasilskega doma, načrtujemo pa tudi malo manjšo vajo na območju IOC Trzin.

V mesecu oktobru smo imeli že tudi intervencijo, in sicer v novem Trzinu, kjer je gorelo v stanovanjski hiši. Ob hitrem posredovanju je k sreči nastala le materialna škoda.

dnikom dolžnostnih enot Civilne zaščite in samim krajanom se imamo zahvaliti, da je reševanje potekalo dokaj hitro in tudi dokaj učinkovito.

Gasilci so bili na nogah celo noč in dobesno del dopoldneva. Tako so bile posledice v samem Trzinu odpravljene že dopoldan, čeprav so lastniki poplavljenih kleti te sušili še nekaj dni. Namočen parket, vratna krila in pohištvo in drugo bodo posledice vsekakor pokazale mnogo kasneje.

Zoran Rink, Kajfež Jože

Želje in resnica

Želja je veliko, včasih kar preveč. Pri Odsevu pa bi želeli, da bi bil kar najbolj zanimiv, sporočilen, verodostojen in bran časopis. Trudimo se, vendar se nam vse ne izide, kot si želimo. Tudi to je resnica in mogoče odsev trzinske stvarnosti.

Najprej sem bralcem dolžan opravičilo za napake, ki se nam prikradejo na te strani. V prejšnji številki je bilo še zlasti dosti napak ravno pri napovedniku dogodkov v Trzinu. Priznam, da je to moja krivda, in se opravičujem. Do zadnjega trenutka smo zbrali le izjemno siromašno bero napovedi. Kot da se bo življenje v Trzinu ustavilo! Ampak to zagotovo ni moglo biti res, saj je v našem kraju po neuradnih podatkih krepko čez 3000 prebivalcev. V občini naj bi delovalo dva ducata društev, med nami je cela vrsta organizacij, strank in ne vem kakšnih združenj še, poleg tega pa tudi čez 600 podjetij. Vsa ta množica v enem mesecu prav gotovo »zagreši« malo množico dogodkov, od katerih jih vsaj nekaj zasluži širšo pozornost.

Kako priti na strani našega časopisa? To ni tako težko! Napišete poročilo, napoved, vabilo in to posredujte komu od članov uredništva ali pa mu tisto, kar želite, vsaj povejte. Najbolje, da pokličete kar mene. Skoraj vedno sem dosegljiv na tel.: 041 370 206, še bolj zanesljivo pa je, če mi pošljete elektronsko obvestilo na naslov: miro.stebe@siol.net. Če bo v naših močeh, se bomo odzvali. Ko v zadnjem hipu skušamo vseeno napolniti »vročo stran« - to naj bi bila stran z napovedmi dogodkov, brskamo po najrazličnejših obvestilih in programih, in ker so tudi ti včasih nezanesljivi, se nam zgodijo tudi napake, kot smo jih zagrešili v prejšnji številki. Tudi za tokratno številko smo dobili sorazmerno malo napovedi. To je slabo tudi zato, ker ne moremo poslati na take skrite prireditve nobenega od sodelavcev, da bi poročal o

skrivnostnem in v molk zavitem dogajanju. Istočasno pa moram pohvaliti nekatera trzinska društva, ki vzorno sodelujejo z našim uredništvom. Tu moram še zlasti pohvaliti upokojenca, medgeneracijsko društvo, Karitas, Društvo prijateljev mladine, orientaciste, planince, šahiste, potem pa se skoraj konča. Nekateri so nekaj storili po sili razmer, velika večina pa nič. Ali ne obstajajo? So v Trzinu aktivni samo orientacisti, planinci, šahisti? Še zdaleč ne! Ampak, ko bodo zanamci čez par desetletij listali po Odsevu, bodo dobili tak vtis. Že res, da smo novinarji poklicani, da izbrskamo podatke. Je pa res, da je tega brskanja za vsako številko kar dosti, in če nam društva ne pridejo naproti, se zna zgoditi, da ni nič objavljenega npr. o kolesarjih, pa čeprav vemo, da so vso poletno sezono pridno poganjali pedala. Skoraj nič nimamo o kulturnikih. Ali niso ravno kulturniki tisti, ki bi morali pisati? Tudi strelci so eno od prestižnejših trzinskih društev, v Odsevu pa nič. Še bi lahko našteval. Vem pa tudi, da je nekaj društev in organizacij, ki so v Trzinu registrirani le, da bi dobivali denar. Če od takih društev ne bomo dobivali nikakršnih poročil, bomo začeli njihove dejavnosti raziskovati in skušali ugotoviti, kaj v Trzinu sploh počno, koliko se jih čuti v življenju naše občine, kaj imajo občani od njih. Mogoče bo to neprijetno, saj se bodo tudi na Občini pri rezanju proračunske pogače lahko zamislili nad tem.

Zato pozivamo predsednike društev in organizacij: Poskrbite, da se bo o vas pisalo, da postane vidni! Če vi niste ravno piščoči, imate koga med člani, ki zna v rokah držati pero. Če pa ste popolnoma brezupen primer na tem področju, pa znate vsaj odtipkati številko telefona in poklicati na pomoč odsevarje. Prišli bomo in vas izprašali, poročali o vas, pohvalili ali pa grajali vašo zagnanost. Na vsak način boste tako obstajali tudi za druge, ne le za proračunsko postavko.

Urednik Odseva **Miro Štebe**

Tudi letos smo se predstavili na Mihaelovem sejmu

V soboto, 29., in nedeljo, 30. septembra, je Kulturno društvo Mihaelov sejem Mengeš organiziralo skupaj s tamkajšnjim turističnim društvom že 15. Mihaelov sejem. Pripravili so lep kulturni program in več zanimivih iger za obiskovalce.

Na osrednjem delu prireditvenega prostora, kjer je bila v soboto dopoldan svečana otvoritev, je bila tudi stojnica trzinskega turističnega društva s tradicionalno ponudbo: trzinska klobasa, kruh Mlina in pekarnice ter Šole peke kruha Krejan in Pekarne Kralj, seveda tudi dobrote domačih gospodinj in nepogrešljivo promocijsko gradivo.

Na povabilo organizatorjev so na sejmu oba dneva ustvarjali rezbarji iz rezbarske delavnice Turističnega društva Trzin. Sodelovanje med turističnima društvoma obeh krajev je že tradicionalno tudi na drugih področjih.

TD

Rezbarji so bili v Sutriu v Italiji

Prvo soboto v septembru so našo domovino in naš kraj v Sutriu v Italijipredstavili tudi rezbarji rezbarske skupine Turističnega društva Kanja Trzin.

Vsako prvo soboto v septembru tamkajšnji organizatorji pripravijo Dan rezbarjev, na katerem smo se tudi letos predstavili s svojimi umetninami in rezbarili pred očmi obiskovalcev. Druga večja prireditev v Sutriu je razstava jasluc v decembru, kamor vsako leto organiziramo izlet. Sodelovanje med obema krajema je postalo tako tradicionalno.

Marijan Vodnik

To in ono iz trzinske knjižnice

Po počitniškem odmoru so, s simpatično go. Mili Radmelič, ponovno »zaživele« pravljicne urice. Potekajo v treh skupinah, in sicer ob sredah in četrkih, obiskuje jih okoli 50 otrok.

V tem mesecu je bila na pobudo knjižničarke ge. Majde Osolnik in v sodelovanju s Turističnim društvom Trzin v avli Centra Ivana Hribarja nadvse odmevna in dobro obiskana razstava idrijske čipke avtorice ge. Valentine Černe iz Domžal. Prav vsi izdelki, ki jih ni bilo malo, so bili prava paša za oči.

Knjižnici so darovali svoje knjige: Kmetič Andrej, Potočnik Hubert, Muhar Anton, Jesenšek Stane, Kužnik Vera, Klavžar Julija, Ribaž Matjaž, Rakun Maja, Prešeren Vida, Srša Mirjana, Stopar Dragica in družina Eberl.

In še VABILO za malo starejše bralce na »KLEPET« v knjižnico, kjer boste v družbi spoznavali najrazličnejšo literaturo po lastnem izboru ali po nasvetu knjižničarke. Srečanja bodo enkrat mesečno in temu bo prilagojen tudi izposojevalni čas. Na srečanja ste vabljeni člani Društva upokojencev ŽERJAVČKI in seveda vsi »malo starejši«, ki jih tovrstna oblika druženja in spoznavanja literature zanima. Prvo srečanje bo v četrtek, 25. oktobra 2007, ob 19. uri. Takrat se bomo dogovorili o vsebini in času srečanj ter predlogih in željah vseh prisotnih.

Meta Železnik

Razstava klekljanih čipk

Organizatorja Knjižnica Domžale - Krajevna knjižnica Tineta Orla Trzin in Turistično društvo Kanja Trzin sta se z veseljem odzvala pobudi gospe Valentine Černe iz Rodice, da svoje klekljane čipke predstavi tudi Trzincem. Razstavo, ki je bila od 13. do 28. septembra v avli Centra Ivana Hribarja, so si ogledali številni obiskovalci, med njimi tudi otroci iz vrta in osnovne šole Trzin. Številni, ki umetnico poznajo, so ji z obiskom razstave želeli izraziti vse priznanje.

Na svečani otvoritvi je o življenjski poti in ljubiteljskem ustvarjanju spregovorila direktorica Knjižnice Domžale, katere sodelavka je bila gospa Valentina pred upokojitvijo. Gospo Valentino Černe je v imenu domačega turističnega društva pozdravila predsednica in se ji zahvalila za nepre-

cenljiv prispevek v nizu številnih razstav v Trzinu. Po bogatem kulturnem programu, ki so ga pripravili avtoričini domači, obiskovalci kar niso mogli odtegniti pogledov od prelepih klekljanih čipk. Številni so v času razstave zapisali tudi svoje vtise. Naj zapišem le enega: »Komur je dana taka sposobnost ustvarjanja, pa še prenašati na svoje potomce, je neizmerno bogat. Hvala, da ste nam pokazali to lepoto.«

Jožica Valenčak

Kostanjev piknik 2007

V torek, 9. oktobra smo se s starši in otroki, ki obiskujejo vrtec Trzin, srečali na že tradicionalnem Kostanjevem pikniku.

Kostanj je tesno povezan s človekovim življenjem, zato mu lahko rečemo tudi drevo življenja. V spomladanskem času nas s čudovitim vonjem cvetov poživlja, v poletnem času hladi s svojo krošnjo, v jeseni pa nas obdara s sadeži, ki so bili predvsem v preteklosti pomemben vir prehrane.

Kostanj je tako posredno dober razlog za druženje.

Mi smo druženje popestrili še z dodatnimi likovnimi delavnica-mi. Otroci so lahko izdelovali ogrlice in gosenice iz divjega kostanja, odtiskovali jesenske liste na papir, si iz papirja naredili skoraj čisto pravo sončnico ali pa cvet iz drevesnih listov.

Na velikem vrtčevskem igrišču so se otroci igrali, sončno popoldne pa je pripomoglo, da je bilo naše počutje še popolnejše. Poskrbljeno je bilo tako skoraj za vse - hrano, gibanje in zabavo. Okoli šeste ure in pol, se je sonce začelo poslavljati. Popoldne je prihajalo h koncu. Siti kostanja in pečenega krompirja smo se poslovili.

Prijeten je občutek, ko malo pokramljaš s starši naših otrok. Sproščen pogovor starša in vzgojitelja deluje dobro na zaupanje otroka. To pa je tudi glavni cilj kostanjevega piknika - poglobiti odnose, srečevati se, spoznavati se, deliti izkušnje...

Tina Mauhar
vzgojiteljica v vrtcu Trzin

»dan odprtih vrat«

Medgeneracijskega društva Jesenski cvet
in

Zveze društev za socialno gerontologijo Slovenije

oktober - mesec starejših

Domžalski dom, 11. oktober 2007 (Ljubljanska c. 58)

ob 10. uri (velika dvorana)

- otvoritev dneva odprtih vrat,
- uvodni pozdrav župana Občine Domžale, g. Tonija Dragarja,
- kulturni program v izvedbi članov medgeneracijskega društva,
- polurni ogled utrinkov dejavnosti v društvu

ob 14.45 uri (velika dvorana)

dokumentarni film *Življenje je kot reka,*
Zveza društev za socialno gerontologijo Slovenije (33-min.)

ob 15.30 uri (velika dvorana)

okrogla miza »DOMŽALSKI DOM - DRUG Z DRUGIM«
Namen je, da se spoznamo, drug drugemu predstavimo
programe, ki jih izvajamo in da ugotovimo možnosti
morebitnega nadaljnega sodelovanja.
Povabilo k sodelovanju so se odzvali naslednji »stanovalci«
doma in tako so sodelujoči na okrogli mizi:

- Občina Domžale (Toni Dragar)
- Center za mlade Domžale (Lili Jazbec)
- Društvo Skupina glas Slovenije (Emil Remžgar)
- Zveza prijateljev mladine Domžale (Ema Škrjanc Ogorevc)
- Lipa - Univerza za tretje življenjsko obdobje (Metka Zupanek)
- Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet (Lidija Krivec Fugger)
- Zveza društev za socialno gerontologijo Slovenije (Majda Hrovat)

Moderatorica okrogle mize: (Vlasta Rozman)

Tekom dneva bodo potekale različne aktivnosti, ki jih izvajamo v društvu.

Po okrogli mizi bomo zaključili dan odprtih vrat.

Vljudno vabljeni!

Predsednica MD Jesenski cvet: **Vlasta Rozman**
Koordinatorica nacionalne mreže: **Majda Hrovat**

Študentski klub Domžale

Čas kovanja in kuhanega vina je tu!

No, pa je dan oblekel že raznobarvno obleko toplih barv, ki jo sonček še vedno prijetno osvetljuje. Barve so edino, kar - poleg naših src - greje jesenski dan. A je lepo! Dnevi so vsak dan krajši, ura jih skuša slediti, a je precej neuspešna pri večnem jesensko-zimskem lovljenju... Narava se tako počasi pripravlja na zimski spanec in na veliko ponuja sladke, sočne sadeže, da nas pred zimo še malo pocrklja. Zato se ne pustimo odgnati hladnejšim vetrovom in v skrivnost ovite noči ter ostanimo zunaj za odtenek dlje...

Narava se torej počasi odpravlja na daljši počitek in v ta namen pripravlja gostijo za vse, ki si jo želijo pospremiti v prijeten spanec. Za pogostitev nam je pripravila ogromno pečenega kovanja, kapljico kuhanega vina... da pa bo zabava čisto prava, pa bomo še mi prislonili svoj lonček in poskrbeli, da ne bo manjkalo dobre glasbe, najboljše družbe in jesensko ležernega, a nasmejanega vzdušja! Toplo vabljen/a tudi ti! V torek, 30. oktobra, med 18.00 in 24.00, si

pred klubskimi prostori nekako nepogrešljiv/a. Kovanje inoglasba žur je torej pred vrati!

In da dokažemo, da je jesensko spanje predprava le medvedom ter, da je odhod iz domačih logov le v domeni ptic selivk, moramo priti prav vsi! Obljubljamo prijeten večerček pred dnevi brez dela.

Drugače pa je jesenska idila super za ogled kakšnega dobrega filma - kopica takih bo na Mednarodnem ljubljanskem filmskem festivalu Liffe v Ljubljani, če ste pa bolj zapečkarji, pa bo izbor dobrih filmov tudi v klubskih prostorih!

O vsem dogajanju in aktivnosti te bomo obvestili v Mesečniku, na RadiuHit ob ponedeljskih zvečer na Šodru, pa seveda na naši novostojeci spletni strani www.studentski-klub.si, kjer že lahko glasuješ za bend, ki bi gar ad/a slišal/a na letošnjem Brucovanju, ki se bo zgodil 22. novembra! Za vsa vprašanja smo dosegljivi na gsm številki 041 757 727, spletnih naslovih in kar v klubskih prostorih! Naj te le opomnim, da imaš kot član Študentskega kluba Domžale, ogromno ugodnosti tako v športnih aktivnostih, kot v ogledu le teh, pa tudi pri ogledu kulturnih dogodkov in še in še!

Ana Strnad

Razvoj v družbo z nizkimi izpusti ogljika

Se spominjate odmevnega futurističnega predloga ameriškega ekonomista Jeffreya Sachsa o ekonomiji vodika? Predvidel je, da bo celotno poslovanje človeštva temeljilo na dovršenem sistemu upravljanja z uporabo informacijske tehnologije ter razvojem informacijske družbe. Nafta, bencin in plin naj bi zamenjal vodik. Njegov predlog je odgovor na podnebne spremembe in na negotove razmere na trgih nafte in plina. Oboje je izziv globalne narave, in se z njim ukvarja tudi evropska politika. Evropska unija je vodilna v razvoju trajnostnih virov energije ter pri oblikovanju okoljske politike. Cilj pa je oblikovanje družbe z nizkimi izpusti ogljika.

Slovenska poslanka v Evropskem parlamentu (EP) in hkrati koordinatorka v Začasnem odboru za podnebne spremembe dr. Romana Jordan Cizelj pravi: »Temperature so se v zgodovini našega planeta zelo spreminjale, a ti procesi niso bili posledica človekovih dejavnosti. Normalno izmenjevanje ledenih dob in toplejših obdobji je potekalo bistveno bolj počasi, kot se temperature spreminjajo sedaj. Danes tudi z gotovostjo vemo, da je spreminjanje temperatur v večjem deležu posledica človekovih dejavnosti.«

V Evropskem parlamentu se želijo poslanci temeljito seznaniti z različnimi vidiki podnebnih sprememb ter z možnimi ukrepi. Zato bodo letos in naslednje leto organizirali številne tematske razprave s svetovno znanimi strokovnjaki. Prvo tovrstno zasedanje se je odvijalo v mesecu septembru. Na njem so strokovnjaki poslance seznanili z najnovejšimi podatki o spreminjanju temperatur na zemlji in posledicami teh sprememb. Predstavili so jim tudi verjetne posledice v primeru, da človeštvo ne bo ukrepalo.

Glavni poudarki so bili namenjeni vodi, saj je problem oskrbe z vodo realna nevarnost. Številno področij, kjer lahko pride do pomanjkanja vode, se bo povečevalo. Na drugi strani bi se zaradi taljenja ledu in segrevanja morske površine nivo gladine morja povečeval, ogrožena bi bila obalna področja. Posledice sprememb bi bile najbolj vidne predvsem na ekosistemu. Možnosti za pridelavo hrane bi se zmanjšale, kar bi imelo nadaljnji vpliv na zdravje ljudi. Pričakovano povečanje števila poplav, hudih viharjev, gozdnih požarov in drugih ekstremnih vremenskih pojavov bi imelo za posledico velike ekonomske izgube.

»Ali ni bolje, da svoje moči, znanje in denar usmerimo v preprečevanje dviga temperature kot pa v preprečevanje posledic? Ker je energetika največja povzročiteljica toplogrednih plinov, v EP poudarjamo, da je trajnejši, učinkovitejši in bolj raznolik izbor energetskih virov ključnega pomena za našo prihodnost. Ukrepi, ki lahko zmanjšajo izpuste toplogrednih plinov, so vlaganja v razvoj novih tehnologij. Najbolj obetavna področja so izboljšanje energetske učinkovitosti, obnovljivi viri energije ter ostale tehnologije z nizkimi izpusti ogljika. Mednje sodijo predvsem jedrska energija ter uporaba premoga, kjer se ogljik zajema in odlaga,« dodaja dr. Jordan Cizljeva.

In katere so konkretne priložnosti? Za vlaganja v razvoj in inovacije so na voljo sredstva iz Sedmega okvirnega programa za raziskave in razvoj in sredstva iz Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost. Države lahko za trajnostni razvoj namenijo sredstva iz evropskih strukturnih skladov. Med mehanizme, ki jih v Evropskem parlamentu še razvijajo, pa sodita Evropski tehnološki inštitut (EIT) ter Svetovni sklad za energetsko učinkovitost in obnovljive vire energije.

Darko Rudl

Rakastan sinua Suomi*

Finska. Oddaljena morska deklica na robu severa Evrope. Država, ki po obliki spominja tudi na velikega kita in v kateri si roko podajajo tradicija savn ter lepota tisočerih jezer in gozdov. Država z dobrimi 300.000 kvadratnimi kilometri in 5.2 milijona prebivalcev, ki lahko za povprečnega Evropejca nenormalno dolgo časa zdržijo v tišini.

Preden sem jo obiskala, sem o Finski vedela tista vsem znana dejstva: najbolj znan Finec je Božiček, Finci so dobri športniki v individualnih športih, jezik je težak za razumevanje in država je podvržena hladnemu severnemu vremenu. Ni sem vedela, da se podajam med ljudi, ki me bodo prevzeli s svojo hudomušnostjo in svojim naravnim čutom za pomoč. Ni sem vedela, da bom začela oboževati njihov ržen kruh in vse tiste okusne omake, ki jih pripravljajo. Kljub temu da nisem oboževalka morske hrane, jim je s povečanimi količinami lososa na tisoč in en način uspelo povečati omega 3 maščobne kisline v mojem telesu in obenem tudi povečati ljubezen do morske hrane. Resnično, Finska me je prevzela. Morda tudi zato, ker je pokrajina tako zelo podobna slovenski, in se počutiš, kot da pravzaprav nikoli nisi odšel od doma. Da sem doživela Finsko tako, kot sem jo, je mogoče povezano tudi s tem, da je nisem obiskala kot običajena študentka, ki vzame nahrbtnik in zemljevid ter se z vzdignjenim palcem odpravi v neznano. Ne. Mesec na Finskem sem preživela kot štipendistka Ministrstva za zunanje zadeve Republike Finske, ki je pripravilo program za novinarje - tuje dopisnike. Ministrstvo je v začetku letošnjega leta razpisalo program, na katerega je vabilo mlade diplomirane novinarje iz 18 držav celega sveta. Celoten razpisni postopek, ki je vključeval motivacijsko pismo, dotlej objavljene članke in prispevke, pogovor z ambasadorjem o novinarjevih željah in ciljih, je trajal dobrega pol leta. Verjamem, da je bilo veselje vsakega izmed nas, ki je dobil vabilo, da se programa udeleži, veliko. Iz vsake izmed 18 izbranih držav se je namreč programa lahko udeležil le en udeleženec.

Tako smo torej 31. julija v Helsinkih pristajali eni izmed bolj ponosnih popotnikov, saj smo na Finsko prišli s posebnim namenom in na poseben način. Tega dne se je začela finska pravljičica za vsakega izmed nas.

Finske navade

Pogled na mednarodno letališče v Vanti razkrije prvo izmed značilnosti finske duše. Tako kot je prostrana finska narava,

kjer kilometri gozdov prekrivajo ozemlje in kjer lahko veter vrši skozi gozdove brez in iglavcev, tako je prostrana tišina Fincev. Na letališču, kjer je v lanskem letu na letala vstopilo in/ali izstopilo skoraj 9 milijonov potnikov, bi lahko slišal, kako šivanka pade na tla.

Mir in tišina te na Finskem spremljata na neobičajnih mestih. V avtobusih, kjer v Sloveniji skoraj obvezno slišiš melodije radia Veseljak ali drugih podobnih radijskih postaj, za radio še slišali niso. V supermarketih in veleblagovnicah, kjer pri nas po zvočnikih nenehno poslušáš posebne ponudbe in akcije ali pa druge hreščeče glasove, vlada urejeno stanje brez dodatnih šumov in zvokov. V hotelih, podjetjih, na ulici ... kjerkoli si, je zvočna kulisla, ki jo sprejemajo tvoja ušesa, povezana s tišino. Kdo bi si mislil, da kljub vsej tej tišini Finci obožujejo karaoke in da lahko edino na Finskem najdeš taxi, v katerem si lahko daš duška in poješ na vse grlo.

Morda sta ravno zato, da ne bi doživeli prevelikega kulturnega šoka, prva klena finska predavateljica govorila o navadah finskega naroda in svoji zgodovini. Za vsakega tujca so ta znanja nujna za preživetje, saj v pogovorih s Fincem beseda gotovo nanese na drugo svetovno vojno in na odnos z gospo Rusijo. Druga pomembna država, ki pogosto kar sama po sebi zahteva pozornost v pogovoru s Fincem, je Švedska. Z Rusijo in Švedsko je bila Finska v toku zgodovine močno povezana (največkrat kot del imperija), še danes pa so zdaleč najbolj pomembni zunanji odnosi z njima.

Prav zaradi zgodovine pa imajo Finci občasno še vedno nenavaden kompleks manjvrednosti. Kot po nekem nepisanem pravilu menijo, da živijo v izjemno majhni državi in da je toliko lepše, če si po narodnosti Anglež, Italijan, Nemec itd. Ta občudenost z velikostjo občasno meji že na čudaštvo, sploh če poskušam Finsko primerjati s Slovenijo. Po njihovih merilih termin za velikost Slovenije verjetno ne obstaja.

Predavanje o finskih navadah pa je bolj osvetlilo že pregovorno finsko tišino. Finci ne poznajo pogovorov o nepomembnih malenkostih. Zanje je beseda sveta. Karkoli Finec pove, je premišljeno in pretehtano in ni izgovorjeno samo zato, da bi pogovor tekel. Američani, Španci in drugi mediteranski ter zgovorni narodi zdržijo med pogovorom 6 sekund v tišini, potem jim postane ti-

šina neprijetna. Finec se v tem času za tišino šele dodobra ogreje. Finec je mož beseda, ki nikoli ne bo prelomil dane obljube. Poleg tega svojega srca ne nosi na pladnju in tako ne izkazuje svojih čustev. Kakršnokoli pretirano navdušenje ter izrazita gestikulacija bosta pri Fincih naletela na dokaj hladen ali pa sploh nikakršen odziv.

Finci so znani tudi po svojem, vsaj za večino drugih narodov, nekoliko čudaškem humorju. Ta humor lahko, ne da bi obiskali Finsko, zaznate v knjižnih delih Aarta Paasilinne, najbolj branega finskega avtorja v tem trenutku. Opazite pa ga lahko tudi v množici najbolj hecnih tekmovalj, kot je nošenje žena, metanje mobilnih telefonov v daljavo, najdaljše savnanje ... Resnično, Finci se zabavajo na svoj način in v vsaki, tudi slabi situaciji znajo povedati ravno prave besede, da se nasmejiš in takoj počutiš bolje.

Že med prvimi predavanji smo bili opozorjeni še na en »vremenski« pojav. Popolnoma prazne ulice Helsinkov v juliju in začetku avgusta. Finci namreč v tem času masovno odhajajo na zaslužene dopuste, v svoje poletne kočice, ki so obvezno opremljene s savno, ali pa se odpravijo na dopust v sosednje države (Estonijo, Švedsko). Če bi na Finskem torej radi kaj uredili julija, je morda bolje, da začnete reševati sudoku in počakate na drugo polovico avgusta, ko se dopusti zaključujejo in se ljudje vračajo na svoja delovna mesta. Sicer pa se Finci po dopustih vsakoletno srečujejo s pojavom odvajanja od alkohola. V poletnih dopustniških dneh (resnici na ljubo pa tudi v vseh ostalih letnih casih) Finci namreč zelo radi pogledajo globoko v kozarce, kar jim ob vrnitvi v službo lahko povzroči kar nekaj težav.

Finski prebivalci

Zanimivo je, da zna večina Fincev ob polnoči, sredi neurja ali pa v ekstremno mraznih razmerah povedati vse o položaju Finske med drugo svetovno vojno ter v hladni vojni, sanja pa se jim ne, od kje so se vzeli oziroma od kod prihajajo. Nekateri šaljivci

* rad/-a imam Finsko

pravijo, da so na Finskem ostali tisti predniki, ki se jim ni dalo nadaljevati poti proti Švedski in jim je ustrezalo močvirnato področje. Že samo ime države v finščini: Suomi, nakazuje, da je morda delček resnice v tej izjavi, saj ime pomeni močvirnato področje. Čeprav je res, da kamorkoli se oko uzre, ugleda jezero, reko ali morje, vseeno nisem dobila občutka, da bi bila Finska močvirnata dežela. Prej bi si zaslužila poimenovanje po gozdnih ali brezah, ki so tudi tako zelo značilne. Ni čudno, da je lesna industrija ena izmed pomembnejših finskih gospodarskih panog.

Poleg Fincev, ki niso želeli nadaljevati poti proti Švedski, pa v državi živijo še druge etnične skupine. Najbolj številčni (6% prebivalstva) so Švedi, najbolj zanimivi za zunanje opazovalce pa Laponci ali ljudstvo Sami, edini avtohtono evropski prebivalci. Poleg teh na Finskem živijo še druge etnične skupine, omenim naj le še Žide in Cigane. Švedi so najbolj številčno zastopani

na Alandskih otokih, samostojni, demilitarizirani regiji Finske, kjer imajo svoj parlament in svoj način delovanja v okviru države. Ljudstvo Sami pa naseljujejo večinoma severni del Finske - Laponsko, kjer se tradicionalno ukvarjajo s farmami severnih jelenov in kljub njihovi edinstveni kulturi, jeziku, šegah in navadah ne uživajo enakih pravic kot švedska manjšina. Pri finskih Ciganih je zanimivo to, da ne živijo v ciganskih naseljih kot na primer pri nas in da so prepoznavni po svojih značilnih oblačilih. Resnici na ljubo, ko sem jih prvič zagledala, sem menila, da so igralci iz dramske igre, ki se dogaja v 19. stoletju. Šele po konkretni razlagi, da so oblačila povezana z načinom življenja in določeni obredi, sem verjela, da gre za cigane. Pri Fincih je izjemna tudi izredna enakopravnost spolov. Finska je prva država v Evropi, kjer so ženske dobile volilno pravico, pa tudi država, kjer je v vladi trenutno več žensk kot moških. Ne smemo pozabiti tudi na eno izmed treh ženskih predsednic v Evropski uniji, Tarjo Halonen. Enakopravnost je mogoče zaznati povsod. Ženske bodo ravno tako kot moški s svedom vrtale luknjo v zemljo, poprijele bodo za delo varil-

ke v ladjedelnici, našli jih bomo med voznicami tramvajem in avtobusov ... Veliko moških pa je zaposlenih v tradicionalno ženskih sektorjih, med negovalnim osebjem, v šolstvu ... Tudi starševstvo in delo v domačem okolju sta med partnerjema enakomerno porazdeljena, oba kuhata, pospravljata, skrbita za otroka. Finski moški ne bo prišel domov iz službe, se usedel na kavč in začel brati časopis. Za čim večjo enakopravnost in upoštevanje človekovih pravic skrbijo različni varuhi, kot na primer varuh pravic otrok, varuh bolnikovih pravic, varuh pravic spolov, varuh etničnih skupin ...

Finci so tudi veliki navdušenci nad tehnologijo. Kljub nič kaj finsko zvenečemu imenu Nokia še vedno ni japonsko podjetje (in nikar ne recite Fincu, da s tem japonskim podjetjem dobro sodelujejo, saj bi s takšno izjavo užalili njegova najgloblja čustva) in še vedno ostaja edino resnično globalno finsko podjetje. Poleg tega ima sedež v Helsinkih tudi izjemno pomembno računalniško-informacijsko podjetje. F-secure, Finci pa so znani tudi po svojih nenehnih inovacijah. Kot tehnološko zanimivost lahko povem še, da je celotna država kot prva v Evropi s 1. septembrom prešla na digitalni televizijski signal (kar je sicer povzročilo kar nekaj hude krvi med prebivalci, a o tem ob

kakšni drugi priložnosti). S tehnologijo je morda povezana tudi statistika, saj se Finci z veseljem igrajo s številkami. Tako beležijo statistike od točno določenega števila krav, koz ter ostale živine, ki jo imajo, do števila prosilcev za finsko državljanstvo. Ena pomembnih skrbi je tudi skrb za okolje: ločevanje odpadkov, okolju prijazna izraba energije, zbiranje embalaž ipd. so del finskega vsakdana.

Pa še podatek za tiste, ki se spogledujete s pokojnino. Finci lahko izbirajo starost, pri kateri se bodo upokojili, in se zaenkrat giblje med 60 in 65 letom. Pripravlja pa se zakon, s katerim se bo vstop v zlato jesen začel šele pri 70 letih. Vendar pa Finci, kakor sem opazila, radi delajo, tako da ne bo nič čudnega, če bodo v prihodnosti delali do 80.

Finske lepote

Pa še nekaj besed o finski kulturni in zgodovinski dediščini. Mesta, ki jih je potrebno dati na svoj seznam ogledov, ko potujete po tej severni lepotici, so seveda Helsinki, Turku, Rauma, Porvoo, Tampere, Vaasa, Kuopio, Rovaniemi, Inari, Mariehamn, in še bi lahko naštevala. Helsinki so obvezni, tako kot vsako glavno mesto katerekoli

države, in na prvi pogled nekoliko spominjajo na Ljubljano. Mesto Turku ima bogato tradicijo, saj se je tu začelo univerzitetno šolanje na Finskem, poleg tega je bilo to tudi prvotno glavno mesto Finske, Porvoo očara s simpatičnimi ribiški hišicami in tradicionalno finsko gradnjo, Rovaniemi je srce Laponske ter mesto, kjer lahko prečkate arktični pol, Mariehamn pa je center 6500 Alandskih otokov. Vsako od teh mest je biser zase, in v vsakem od teh mest lahko doživite pravo finsko savno. Če se malce poigram s številkami: na Finskem bi lahko vsak Slovenec imel svojo savno, saj jih je trenutno v državi že preko 2 000 000. Tradicija savnanja, ki je eden izmed najbolj znanih izvoznih artiklov finske kulture, pa je na Finskem drugačna, kot smo je vajeni drugje. Moški in ženske gredo v savno posebej, golota je skorajda obvezna, vendar pa savna nikoli ni mesto, kjer bi lahko imeli erotične misli, v savni si toliko časa, kolikor sam misliš, da je potrebno, in se vanjo vrneš tolikokrat, kot se ti zazdi, po savni se vedno vržeš v jezero ali pod najbližji tuš, aromatičnih olj za osvežitev ozračja večinoma ne uporabljajo, in najpomembnejše: savnanje je družaben dogodek, kjer se spletajo pristne prijateljske vezi. Vsak Finec pravi, da zbolji, če ne gre v savno najmanj enkrat tedensko, navadno ob sobotah. Po obredu savnanja pa se ne prileže čaj, ki ga ponujajo pri nas, temveč pivo ali kakšna druga vrsta alkohola. Poleg novodobnih električnih savn pa Finci poznajo še takoimenovane dimne savne, kjer se dejansko sproščaš ob povečanem dimu in sajah v prostoru.

In za zaključek...

Finsko ministrstvo za zunanje zadeve je pripravilo izjemen program, v okviru katerega smo spoznali ne le navade in običaje ljudi, obiskali smo tudi najbolj priznana finska podjetja, se urili med pripadniki finske vojske, odkrivali njihov učinkovit šolski sistem, spoznavali finske medije, glasbo, modo in oblikovanje, odkrivali prednosti in slabosti socialnega sistema, ekonomije, ugotavljali stopnjo korupcije, spoznali možnosti investiranja v finska podjetja, preverili ravnanje z jedrskimi odpadki, povezave z drugimi nordijskimi državami ... Nekateri Finci so nam rekli, da smo državo spoznali bolj, kot jo poznajo oni sami. Vse, kar smo videli, bi bilo težko strniti v kratek potopis ali opis poti, saj smo vsak dan dobili toliko informacij, da bi lahko članke o tem sestavljala celo svoje življenje. Kar je bil verjetno tudi eden od ciljev tega programa: Finsko priljubiti mladim novinarjem, ki začenjajo svojo pot, in si tako zagotoviti košček novic v medijih vseh povsod v svetu. Mene so ujeli, saj bom svoj delček Finske, ki sem ga dobila v dar avgusta, z veseljem razdeljevala naprej. In to ne le ob božiču.

Besedilo in foto: **Mateja Erčulj**

Odsev pride do ljudi

Kot verjetno veste, naš časopis prejmejo vsa trzinska gospodinjstva in večina trzinskih podjetij, pošiljajo pa ga tudi na zajeten seznam naslovov ljudi in organizacij izven Trzina. V Trzinu živi ogromno ljudi, ki imajo vidne položaje v podjetjih, živi veliko ljudi, ki imajo take in drugačne potrebe, veliko od teh ljudi je tudi premožnih.

PRAV ZATO SO BRALCI ODSEVA ZELO ZAŽELJENA CILJNA PUBLIKA ZA OGLAŠEVALCE.

Z oglasi v Odsevu lahko dosežete ravno najboljše kupce, stranke, porabnike vaših izdelkov in uslug. Oglasi v Odsevu vam lahko privedejo nove partnerje, nove posle, dobite lahko zanimive ideje. Z oglasi v Odsevu pokažete tudi trzinsko pripadnost in se na učinkovit način predstavite sokrajanom in prijateljem.

V Odsevu vam lahko tudi svetujemo glede oglaševanja. Vemo, da je trženje umetnost, z našim znanjem in izkušnjami pa vam lahko stvari olajšamo in zagotovimo tudi učinke.

Za oglaševanje v Odsevu se povežite z vodjo trženja
Matejo Erčulj, tel: 041/ 213 390 ali na elektronski naslov
matejaerculj@yahoo.com.

K sodelovanju vabimo tudi vse, ki bi želeli sodelovati pri trženju Odseva.
Uredništvo Odseva

Čarovni iz Oza se vrača

Za vse, ki ste zamudili ali pa bi si želeli še enkrat ogledati čudovito pravljico otroško igro Čarovnik iz Oza, ki so jo res mojstrsko pripravili člani mlade skupine trzinskih gledališnikov Orbitala imamo veselo novico. Da bi ustregli željam številnih mladih in tudi starejših Trzinčanov, so se ustvarjalci predstave odločili, da na domačem odru še dvakrat uprizorijo Čarovnika. Predstavi bosta v petek 9. novembra ob 18. uri in v soboto, 10. novembra prav tako ob 18. uri v dvorani KUD Franc Kotar Trzin. Vabljeni!

Vabilo k sodelovanju

KUD Franca Kotarja Trzin pripravlja klasično odrsko predstavo, katere premiera bo predvidoma februarja, ob tem pa poziva in vabi vse zainteresirane člane in vse tiste, ki to še niso, pa bi vseeno radi kakorkoli sodelovali v predstavi, da se zglasijo na uvodnem sestanku, ki bo v sredo, 31. oktobra, ob 19h v dvorani KUD-a, kjer se bomo pogovorili o vsem, kar kogarkoli zanima. Večkrat slišimo, da v Trzinu nismo več sposobni pripraviti iger, kakršne so včasih igrali v Trzinu. Mi smo prepričani, da smo sposobni, k sodelovanju pa vabimo tudi vse, ki mislijo, da nam pri tem lahko pomagajo, in tiste, ki bi radi obudili nekdanji trzinski kulturni utrip. Vabljeni
Jure Lajovic in KUD Franca Kotarja

DRUŠTVO PRIJATELJEV
MLADINE TRZIN

VABI

V TEDNU OTROKA 2007

na PREDAVANJE z RAZPRAVO na temo

PREHRANA OTROKA

predavateljice ge. dr. Majde MEDVEŠČEK,
pediatrinje leta 2004

ki bo v ČETRTEK, 25. oktobra 07,
ob 18. uri v vrtcu PALČICA v Trzinu.

PRAVILNA PREHRANA OTROKA JE KLJUČ ZA NJEGOV
RAZVOJ IN VESELJE; NA MNOGA VPRAŠANJA BOSTE
ZAGOTOVO DOBILI ODGOVORE, ZATO STE

VLJUDNO VABLJENI!

V ČASU PREDAVANJA BO POSKRBLJENO ZA VARSTVO VAŠEGA MALČKA!

VABILO!

Vse člane Društva upokojencev Žerjavčki Trzin in bodoče člane, oz. vse ljubitelje in ustvarjalce najrazličnejših ročnih del, ki so pripravljene svoje izdelke razstaviti, vabimo, da se ob petkih dopoldne od 8.00 do 13.00 oglasijo v Centru Ivana Hribarja, Ljubljanska 12f, osebno ali po telefonu na številko 564-47-30.

Spoštovani!

V mladem in inovativnem podjetju **Georient, d.o.o.**, iščemo
ambiciozne in prodorne sodelavce.

Delo zajema trženje storitev Infocentra, nove telefonske zbirke poslovnih podatkov, ki so dosegljivi 24 ur, vse dni v letu, na dveh telefonskih številkah. Infocenter 24 ur ponuja sveže poslovne podatke, asistenco uporabnikom in storitve turističnega telefona. Prav tako izvajamo tudi tržne analize in raziskave o zadovoljstvu kupcev za ponudnike blaga in storitev. Delo poteka po vsej Sloveniji.

Vabljeni!

NAPOVEDNIK DOGODKOV V TRZINU ZA OKTOBER IN NOVEMBER 2007

19. 10. - 12.11.	Občina Trzin	Zbiranje vejevja
20. 10.	10.00 do 13.00 TD	Tržnica pridelkov in izdelkov, Vinska klet Uršič
25. 10.	ob 18. uri DPM	Predavanje: Prehrana otroka, Vrtec Palčica
25. 10.	ob 19.00 Knjižnica Tineta Orla	Prvi Klepet v knjižnici
26.10.	ob 16.00 Združenje borcev za vrednote NOB	Komemoracija ob dnevu mrtvih pri spomeniku padlim v Trzinu
27. 10.	ob 8.00 Smuč. kočja Selo pri Vodica	TD Pohod po območju štirih občin
31.10.	ob 19. 00 KUD Franca Kotarja Trzin	Sestanek za pripravo klasične predstave - dvorana KUD-a
6.11.	9.00 Kmetijski zavod Ljubljana	Predavanje o dopolnilnih dejavnostih na kmetijah, Kult. dom Lukovica
9.in 10. ter 16. in 17. 11	TD	Predavanje in delavnice Zdravilna zelišča
21. 11.	Občina Trzin, župan	Kulturni večer, dvorana M. Ručigaj
23. 11.	ob 19.00 - CIH Dvorana M. Ručigaj	TD VI. podelitev priznanj za urejen kraj s kulturnim programom
24.11.	8:00 - 16:00 PD Onger Trzin	Priprave na IZI, dvorana M. Ručigaj

Opombe: Več informacij o pridetvah PD Onger dobite na spletni strani www.onger.org. Dodatne informacije o pridetvah so na voljo tudi v Občinskem informativnem središču na Ljubljanski c.12f in po telefonu številka 01/564 47 30.